

BİR YANDA KRİZ, ARAYIŞ, DENGE VE BÜYÜYEN ÇELİŞKİ,
BİR YANDA BİLEYLENEN HALKIN ÖFKESİ!

POLİTİK-GÜNDEM / 3

Çelişkiler olgunlaşmakta, sorunlar büyümekte, salgınla birlikte sağlık ve eğitim alanında da kriz boyut kazanmakta, aynı şekilde emekçi sınıfların haklarını gasp etme, ekonomik yaşamının daralması ve çekilmez yaşam koşullarına sürüklenmesi gerçekleşmektedir. İşçi sınıfının maden ve metal sektörlerinde yarattığı hareketlilik ve hak arayışına yönelik egemenlerin baskı, şiddet ile yaklaşması, esnek çalışma ve sözleşmeli çalışma şartlarının yeniden güncellenmesi ve işçi emekçilere bu cepheden yoğunlaşan saldırılar, sınıf mücadelesinin dinamiklerinin hareketleneceğine dair işaretlerdir.

Yeni Demokrasi

26 KASIM-10 ARALIK 2020 ■ YIL: 3 ■ SAYI: 75 ■ FİYAT: 2 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

EMEK s.4

**Kazanımları Korumanın Gececeği
Yol Direniş ve Mücadeledir!**

Direnişler ve direnen işçiler sınıfa yönelen saldırıların mücadeleye karşılanacağına, kazanımların direnişle korunacağına göstergesi oluyor. Her direniş işçi sınıfına yönelen kapsamlı saldırılara verilmiş bir yanıt olma özelliği taşıyor. Kriz, salgın ve acı reçetelerle startı verilecek yeni saldırılar bizi daha güçlü ve örgütlü mücadelelere çağırıyor. Tüm gücümüzle sınıfın yanında, direnişlerin içinde olalım!

MEŞA AZADİ s.9

**ABD Emperyalizminden
"Umut" Devşirmek**

İlhak altındaki dört parça Kürdistan'da ABD ya da başka bir gerici gücün politikalarını bu derece etkili kılan sorunlar, Kürt ulusal hareketlerinin izledikleri çizgide düğümlenmektedir. Bu düğüm çözülmeden Kürdistan üzerine kurulan hayaller bir kez daha bedeli ağır hatalar olarak tarihe geçmekte gecikmeyecektir. Kürt ulusal mücadelesinde geleceğe yön verenler, halka dayanan ve bağımsız bir çizgi geliştirebilen güçler olacaktır.

HINCİMİZ DERYA GİBİ KABARMAKTA ÖRSLE ÇEKİÇ ARASINDA YOĞRULMAKTA!

12

KOLEKTİF DOĞRULTU

ölümsüz yoldaşlarımız sınıf mücadelesine duyarlılık ölçümüdür!

16

GENÇLİK

kampanya çalışmalarımız üzerine: kendi gücüne güvenmeyi esas alma

18

KAVGA OKULU

canlı ruhumuzdan ölü kemirgenleri koparalım!

Tutsak Yazar Mircan Karaali'nin iki romanı Umut Yayıncılık'tan Çıkıyor

Mircan Karaali'nin, ilk basımı 2008 yılında yine Umut Yayıncılık tarafından yapılan "Gorki'nin Gitarı" adlı romanının gözden geçirilmiş ikinci baskısı okurlarla tekrar buluşuyor. Yazarın kaleme aldığı "Umut Kolonileri/Aşkın Sır Kâtibi" adlı kurgu roman ise yine Umut Yayıncılık raflarında ilk defa okuyucuyla buluşmaya hazırlanıyor. Baskıda olan bu iki kitaba dair Umut Yayıncılık tarafından "önsöz" niteliğinde şunlar ifade edildi:

Eser Adı: Umut Kolonileri Yazar Adı: Mircan Karaali Sayfa Sayısı: 368

Yazarımız Mircan Karaali'nin ikinci roman çalışması Umut Kolonileri/Aşkın Sır Kâtibi'nde, krallık ordusunun zulmüne, zulmetine karşı umut nefeslerinin yeni yaşamın orta yerinde ışık tutarak karanlıkları aydınlıklara kestiklerini görüyoruz.

Roman bir kurgu etrafında şekillense de iz düşümü tarihsel aynada kendisini buluyor. Tarih ve mekân öğeleri bir gerçekliğin tecellisi olarak kurgudan ziyade hem güncel hem tarihi olanla bağını kuruyor. Romana adını ve ruhunu veren Umut Kolonileri, kolektif bir ruha sahip komünlerin parça parça, iktidarın burçlarına yükselişini yansıtıyor. Dağlarda, korularda hâkî yeşiline, ayazda karda apaklığa sarılan; yeraltında kurtuluşun ışığını gösteren, örümcek ağları olmayan mağaralarda yaşamı örgütleyenlere denk düşüyor yine bugünde umut savaşçıları.

Tarihin sayfalarını ezilenlerce apaydınlık günlere çevirmenin rehberi olan komünist ustaların öğretisini Umut Kolonileri bilgilerinde umut savaşçılarının çeliğine su verirken görüyoruz. Umut bilgilerinin yüzünde

komünist ustaların, umut nefeslerinin yüzünde ise dağlarda özgürlüğün ateşini körükleyen halk savaşçıların yüzü parlıyor...

Sürükleyici dil ve anlatımıyla okuyucuyu aynı duygu ikliminin farklı mevsimlerinde yolculuğa çıkararak romanda krallığın gadrine uğramış halkın, umudun etrafında birleşip yoldaşlığın, adanmışlığın, ortaklığın güzellikleriyle harmanlanan mücadelesine eşlik ediyoruz. Bu onurlu güzergâhta kadınların, kurtuluşun patikalarındaki uzun yürüyüşüne tanıklık ediyoruz. Alınlarında yalnızca zafere mahkûmiyetin emaresi, rehberliklerinde umut filozoflarının öğretisiyle soluğunu rüzgâr eyleyenlerin sömürsüz yeni bir dünyayı adımlayışlarının ayak seslerini duyuyoruz.

Umudun mavi limanına demirleyişidir bu, dirence itinalı umutsuzluğa imtinaların. Zulüm tarlasında boynu bükük başaklar, umut düşüyle doğanın rengiyle büyüyor, kök salıp hayatın dallarında uzandığı her yaprakta balkıyıp çoğalıyor, mavi uçurtmalar peşi sıra koşan çocuklar için...

Eser Adı: Gorki'nin Gitarı Yazar Adı: Mircan Karaali Sayfa Sayısı: 304

Kapatılmaların tarihidir ki taş yığınlarıyla karanlık dehlizleriyle derdest etmek, insanı kendisine yabancılaştırarak tecrit kuyusuna atmak... Tek bir renge karşılık gökkuşağına renklerini veren bir yaşam tasavvuruyla bekletilmelerin çeyrek asra akan direnç koşullarında yazıldı Gorki'nin Gitarı. Ateş hattında sınıyan, tıpkı meydan muharebesinde düşman kıtalarına karşı su kadar berrak, çelikten bir bağırma karşı konuldu. Onurun nişanesi olarak sendeleyeden bedenler, hafızası silik zihinler, düşünce ırmağına kurulan bentler, kimyasala bulanmış nefesler, alınlarda sıcak kurşun yarası... Adına F denilen hücrelerde daracık mekânlara ters bir büyüme karşı koyuş. Ölümsüzlüğe saf tutanlar, yanı başında yarası ateş bir gerilla gibi dimdik ve ayakta, ölümsüzlerin mirasçısı hazır ve nazır, sürekle bir dirence sözlüler... Hepsi de bilcümle insanlığın, cümle canın parlak, gıcır yepyeni bir dünyanın yapı taşları.

Sistemin halka ve özelde tutsaklara yönelik hizaya getirme, sindirme politikaları ve devrimcileri halkın bağrından koparma saldırıları hep gündemde oldu. Tutsakların cephesinden buna denk düşen ise

yaman karanlığa aydınlığı çatmaktı.

Hapishanelerde yirmi beş yılını geride bırakan tutsak yazarımız, yaşayan ölümler yaratma gayesiyle inşa edilen hapishane koşullarına bir romana varan tümcelerle ışık tutuyor. Bire bir tanıklıkların ve yaşanmışlıkların bileşkesi olan roman, F tipi hücre koşullarında zihinlerdeki özgürlük eylemini sunuyor okuyucuya. En uzun sınırın dikenli teller olduğu bir mekânda içten bir dostluk, yoldaş bir eda devrimci dayanışmanın o eşsiz yürüyüşünde birleştiriyor elleri. Omuz omuza, can cana kenetli birliktelikle. Görüş kabinlerinde camdan kaleleri delen sesler, açıklarda uzun sarılışlar, mektuplara düşülen notlar yalnızlaştırma mahşeri bir kalabalığın yazgısına bağlanıyor.

Yazarımız Mircan Karaali'nin tecrit ve yalnızlık iklimlerine karşı bir set niteliği taşıyan ve yaşamıyla birleştirdiği kültür sanat çalışmalarını okuyucularımıza ulaştırmaktan mutluluk duyuyoruz. Önceki yıllarda her mısrası bir yaşanmışlığı karşılayan şiirlerini de yayımlayan yayınevimiz, Gorki'nin Gitarı'nın gözden geçirilmiş yeni bir baskısıyla okuru karşılıyor...

BİR YANDA KRİZ, ARAYIŞ, DENGE VE BÜYÜYEN ÇELİŞKİ, BİR YANDA BİLEYLENEN HALKIN ÖFKESİ!

Hazine ve Maliye Bakanı ve daha da önemlisi Tayyip Erdoğan'ın damadı Berat Albayrak'ın, ekonomik ve siyasi krizin yönetilmesindeki sorunların sonucu olarak tasfiye edilmesi bir dizi tartışmanın da kapısını araladı. İstifanın kendisi tartışılmasa da ortaya çıkan sonuçları, egemen sınıfların söylem düzeyindeki kimi değişiklikleri ve piyasaya çıkan kimi "eski" figürler yeni bir "rota" mı oluşturuluyor tartışmasına yol açmaktadır.

2019 Nisan ayında Maliye ve Hazine Bakanı Berat Albayrak, büyük bir özgüvenle önümüzdeki beş yıllık Yeni Ekonomik Programı ve temel prensiplerini açıklarken kuşkusuz gelişmelerin "at izi it izine karıştı" diyerek tasfiyesine yol açacağını düşünmemiştir. Zira Bakan Albayrak egemen sınıfların ve emperyalistlerin beklentilerine karşılık gelecek bir programı açıklarak bir girdap içinde olan ekonominin düzene gireceğini umut ediyordu. Ciddi tasarruf tedbirleri, mali disiplinin devamı, kayıt dışı ekonomi ile mücadele, vergi politikaları, yüksek katma değerli üretimin desteklenmesi (bu artı-değerin vahşi biçimde arttırılmasıdır), cari açığın azaltılması ve elbette serbest piyasa kurallarına sıkı bağlılık ekseninde belirlenen temel ilkeler ve belirlenen somut hedefler, aynı yılın sonunda sistemin elinde patladı. IMF'siz IMF programı olarak da adlandırılan bu programın, ekonomik ve siyasi kriz ortamında krizi hafifletecek sonuçlar üretmesi olanaklı olmadı. Zira sorun sadece Berat Albayrak'ın yönetmesi ile ilgili olmayan kural koyucu emperyalist sistemin krizinin kendisiyle ilgili bir mesele olarak ortaya çıktı. Belirtmek gerekir ki ortaya konulan ekonomik program emperyalistleri, egemen sınıfları rahatsız eden, onların çıkarlarıyla çatışan hiçbir özelliği olmayan bir niteliğe sahipti. Açıklanan program, daha fazla sermayenin ülkeye çekilmesi, emperyalist tekellere yeni yağma alanlarının açılmasını içeriyordu. Fakat teknelci mali sermayenin var olan krizli yapısı ve mali sermayenin krizini biriktiren ve büyüten köpük, sermaye akışının ekonomideki sorunları çözmek yerine, bu sermayenin daha fazla kendini mayalaması, paradan para kazanan yapısına daha güçlü olanakların sunulması, faşist diktatörlüğü daha güçlü bir borçlanma içine çekmesi ve ekonomik bağımlılığın derinleştirilmesini içeriyordu.

Gelişmeler sağlanamayan mali disiplin, merkez bankasının rezervlerinin zorunlu olarak boşaltılması, döviz

kuru- faiz- borsa denklemi içinde yaşanan spekülasyonlarla tatlı vurgunların gerçekleşmesi, sermaye akışkanlığının emperyalist tekellerin yönetiminde işleyen kuralları, borcun borçla kapatılması, artık bankalardaki döviz hesaplarının maliyenin kullanımına açılması, krizin büyümesine yol açmıştır. Egemen sınıflar arasındaki mücadele ve çıkar savaşının derinleşmesi, Merkez Bankasının sürekli müdahalelerle politikalarının yönsüzleşmesi, savaş ekonomisinin bir kara delik haline gelmesi, salgının yarattığı yeni kriz ortamı, emperyalist sermayenin güvenli liman arayışında Türkiye'yi bir vurgun alanına dönüştürmesi gibi gelişmeler, döviz kurunda korkunç dalgalanmalara, enflasyonun olabildiğine yükselmesine, alım gücünün düşmesine, üretim alanının kısırlaşmasına ve emekçilere ağır faturaların kesilmesine yol açtı. Ekonomik kriz bu şekilde dört başı mamur bir yapıya büründü. Buna siyasi krizin eşlik etmesi, iç klik çatışmalarının tırmanması ve artık TÜSİAD gibi sermaye kurumlarının açık şekilde huzursuzluğu dillendirmesi ve sorunu piyasalarda güven yaratmayan ve "hukuk devleti ve özgürlüklerin kısıtlanmasına" yönelik yönetim biçiminin, şeffaf olmayan ekonomi yönetiminde araması ile sonuçlandı. Biriken ve büyüyen çığ gibi gelen ekonomik buhranın Merkez Bankası başkanı ve nihayet Damat'a yıkılması ve tasfiye edilmesiyle bu hamlenin AKP-MHP ittifakının AB'yi tavlama, egemen sınıfların çıkarlarını gözetken bir hamle olduğu şeklinde pazarlanması süreci başladı.

EMPERYALİSTLERİN KRİZİ FAŞİZMİN KRİZİ, EMPERYALİZMİN ARAYIŞI FAŞİZMİN ARAYIŞI DEMEKTİR!

Tam da ABD başkanlık seçimlerinde haykır haykır başkanlığı elinden alınan Trump ve yeni seçilen Biden'a yönelik güven telkin eden adımların da atılması olarak bu gelişmeler yorumlandı. Zira Türk hakim sınıfları uzun zaman boyunca iç politikada AB, dış politikada ABD'nin Genişletilmiş Ortadoğu Projesini hayata geçiren bir yönelim içinde oldu. AB ve ABD'nin bu yönelimlerdeki krizli yapı ve yönetim sorunu, Türk egemen sınıflarını da kriz içerisine sürükledi. Bu ekseninde gelişmeler içeride AB politikalarını çöktürken, Ortadoğu'da ABD politikalarının krize dönüşmesine neden oldu. Ve yine gelişmeler, AB ve ABD arasındaki gerilimi taraflara yumuşatmayı ve eski günlere dönmese de Rus-Çin tehlikesine karşı eski günlere yaklaşmayı dayatmaktadır. Şimdi Bi-

den ile bu umutlar yeşermiş, ABD'de Trump ile egemen klikler arasındaki iç gerginliğin tırmanması ve çekiştirilen politikaların kısmen daha güvenli ve uyumlu bir hal alması beklenmektedir. Bu olası istikrarlı durumun Türk hakim sınıfları için, özellikle Ortadoğu'da çelişkilerden yararlanan siyasetini zora sokması durumu oluşacaktır. Ekonomik ve siyasi krizin artık kolay yönetilemez hale geldiği noktada Tayyip Erdoğan'ın "biz AB'nin bir parçasıyız" söylemi, yargı sistemindeki pervasızlıkların daha güçlü dile gelmesi, Kürt meselesinde Bülent Arınç ile "zehirli şekerin" piyasaya çıkması durumu oluşmuştur. Bu şekilde kamuoyu tepkisi ölçülmeye, AKP-MHP ittifakının, iç çatışmaların ve CHP-İYİP-Saadet Partisi-Deva-Gelecek Partisi bileşkesinin dengeleri kontrol edilmiştir. Bülent Arınç'ın açıklamalarının Tayyip Erdoğan'a rağmen ya da AKP'ye rağmen yapılmadığı, verilen mesajların onun kendi düşüncelerini içeren sıradan bir röportaj olmadığı açıktır. Yaşanan krizin yarattığı tablonun yeni arayışları, yeni dengeleri zorladığı açıktır. Bu bağlamda Bülent Arınç'ın Selahattin Demirtaş ve Osman Kavala'nın artık bırakılmasına dair çıkışını Tayyip Erdoğan iki gün sonra eleştirmiş ve mahkum etmiştir. Yani siyasal denge bu şekilde sağlanmış, arayış çabasının tırmanmasında bir sorun olmadığı beyan edilmiştir.

Egemen sınıfların yönetme krizi gün ve gün derinleşmektedir. Bu açık bir gerçektir. Bu halk yığınlarında var olan biçimiyle yönetilmek istememesine yansımaktadır. Çelişkiler olgunlaşmakta, sorunlar büyümekte, salgınla birlikte sağlık ve eğitim alanında da kriz boyut kazanmakta, aynı şekilde emekçi sınıfların haklarını gasp etme, ekonomik yaşamının daralması ve çekilmez yaşam koşullarına sürüklenmesi gerçekleşmektedir. İşçi sınıfının maden ve metal sektörlerinde yarattığı hareketlilik ve hak arayışına yönelik egemenlerin baskı, şiddet ile yaklaşması, esnek çalışma ve sözleşmeli çalışma şartlarının yeniden güncellenmesi ve işçi emekçilere bu cepheden yoğunlaşan saldırılar, sınıf mücadelesinin dinamiklerinin hareketleneceğine dair işaretlerdir. Sanayi ve Teknoloji Bakanı Mustafa Varank'ın 18 Kasım'da TOBB ekonomi şurasında patronlar lehine yapılan düzenlemelere işçilerin gösterdiği tepkiye karşı işverenlerin benzer bir karşı çıkış içinde olmamasına sitem etmesi, işçi ve emekçilere yönelik daha güçlü saldırı dalgasının kapıyı çaldığını göstermektedir. Bu ekseninde salgının gerekçe ya-

pılacağı, daha fazla hak gaspı, daha güçlü sömürü şartları ve daha ağır faşist baskıların egemenlerin gündeminde olduğunu göstermektedir.

Türk hakim sınıfları Kürt Ulusal Hareketi'ne yönelik baskı ve sindirme politikasına ise bir an dahi mola vermemektedir. Bu bağlamda içeride ve dışarda saldırı dalgasına ara vermek istemediği ancak saldırılarının bölge politikasında sonuç üretememesi durumuyla birlikte, bu yönelimin de bir kriz haline geldiği belirtilmelidir. Çünkü teslim alamadığı Kürt ulusal hareketi, politik ve askeri direnişi sürdürmektedir. Emperyalist güçler ve Barzani gibi uşaklarla ulusal harekete yönelik kuşatmayı derinleştirme siyaseti pişirilmektedir. Ancak bunun da istenilen sonucu üretmesi olanaklı görünmemektedir.

Bu süreçte hakim sınıfların, içeride ve dışarda izlediği saldırgan askeri, ekonomik ve politikalarının doğuracağı çelişkiler, devrimci zemini daha güçlü mayalamaktadır. Buna karşı ise bu durumun örgütlü bir harekete dönüşmeden sönmülenmesine yönelik hamleleri de devam etmektedir. Bir yandan liberaller ile kitlelerin kafasını karıştırırken, diğer yandan başta komünistler olmak üzere tüm silahlı devrimci mücadele güçlerini tasfiyeye yönelmiştir. Bu eksende Proletarya Partisi ve önderliğindeki Halk Savaşı ciddi bir hedefdir. Son olarak Nubar, Rosa, Özgür ve Asmin Dersim'de ölümsüzleşmiştir. Aliboğazı Vadisi'ne kazan bombalarıyla saldıran faşist diktatörlük TIKKO'ya yönelik imha savaşını büyütüştür. Bu operasyonda Aliboğazı'nın bir bölümü tarumar edilirken gerilla komutanı Proletarya Partisinin kadrolarından Cumhuriyet Sinan Oktulmuş (Deniz) ölümsüzleşmiştir. Bu askeri operasyonların bu düzeyde yoğunlaştırılması halkın örgütsüz ve devrimci mücadeleden uzak bir konumda çelişkileri ile baş başa kalmasını içermektedir. Halkın ekonomik, siyasi anlamda yaşadığı çelişkilerin devrimci mücadeleyi besleyecek zemini, bunu karşılayacak örgütlü güçlerin dağıtılmasına faşizmi odaklamıştır. Ancak direniş ve karşı koyuşun boyutu oldukça nitelikseldir. Bu karşı koyuş, devrimci örgütlü duruşun zorunluluğunu ve faşizm için ne denli büyük bir tehlike olduğunu göstermektedir. Bu korkunun bir bilinçle kuşanılması, faşizmin korktuğunun başına gelmesinin örgütlenmesine daha büyük zemin sunacaktır. Sunması kaçınılmazdır.

Kazanımları Korumanın Gececeği Yol Direniş ve Mücadeledir!

Kriz ve salgın koşulları saldırganlığı olandan daha fazla tetikleyerek işçi sınıfının kazanılmış haklarını gasp etmeye yöneliyor. Kasım ayı içerisinde bir kez daha gündeme getirilen saldırıyla kıdem tazminatı hakkının budanması, sömürü ağının genişletilmesi hedeflendi. Ancak ekonomik krizin biriktirdiği dinamikler, işçi sınıfının ölçülemeyen tepkisi saldırıyı kademe kademe yaşama geçirmeye zorunlu bıraktı. "İstihdamın önünü açmayı" vadeden torba yasa tasarısı kölece çalışmayı düzenleyen maddelerin geri çekilmesiyle yasalaştırıldı. Böylelikle 25 yaş altı ve 50 yaş üstü işçilerden "başlayarak" güvencesiz çalışmayı tüm sınıfa doğru genişletmeyi hedefleyen saldırı bir süreliğine "engellenmiş", ertelenmiş oldu.

KÖLELİK DÜZENLEMELERİ GERİ ÇEKİLDİ

Kıdem tazminatı ve emeklilik haklarını kullanılamaz hale getirecek "esnek çalışma" yöntemlerini düzenleyen maddelerin geri çekilmesin de işçi sınıfının gelişen tepkisi ve eylemleri önemli paya sahiptir. Torba yasaya karşı fabrikalarda, işyerlerinde, meydanlarda gerçekleşen sembolik eylemler biriken öfkenin, ölçülemeyen tepkinin potansiyelini taşımaktadır. Bakanları, bürokratları koltuğundan ederek ertelenmeye çalışılan kriz koşulları, işçi sınıfının yoksulluğunu sefalet ve geleceksizliğe doğru genişletmektedir. Uygulayacaklarını ilan ettikleri acı reçeteler işçi sınıfına ve halka yönelik yeni saldırıların habercisi olmaktadır. Acı reçeteler bir yandan krizin saklanamayacak boyuta ulaştığının itirafyken, işçilerin, işsizlerin daha da ağırlaşacak sorunlarının, keskinleşen çelişkilerin, yaklaşan mücadelelerin de habercisidir. Hâkim

sınıfların hesabını yapmaktan kaçınmadıkları şey de işçi sınıfının, geniş halk yığınlarının sıkışan bu öfkesi ve ölçülemeyen tepkisidir.

Torba yasa içerisindeki kölelik düzenlemelerini içeren maddelerin geri çekilmesinde sendikal bürokrasinin rol çalmaya çalışması bu nedenle boşunadır. İşçi sınıfının kazanılmış haklarına yönelik saldırıyı "kırmızı çizgi" ilanından öteye geçmeyen sembolik eylemlerle karşılayan sendikal bürokrasi son ana kadar grev lafzını bile ağzına almadan "mücadele ettik, geri çektik" havasındadır. Türk-İş'e bağlı Genel Maden-İş gibi sarı sendikalar daha da ileriye giderek Ergün Atalay'ın siyaset koridorlarında yaptığı görüşmeler ve gerçekleşen eylemler sayesinde saldırı maddelerinin geri çekildiğini iddia edebilmektedir. Öyle ki; "Esnek çalışma düzenlemesine karşı Türk-İş Genel Başkanımız Sayın Ergün Atalay'ın önderliğinde tüm emek sınıfının verdiği mücadele başarıyla sonuçlanmıştır" denilerek sendikal bürokrasi "başarıya" ortak edilmektedir. Sendikal bürokrasi işçi sınıfının en temel haklarına yönelik saldırıya mücadeleyle karşı koyma isteği karşısında "kırmızı çizgi" ilan etmeye mecbur kalmış, o çizgi hazırandan kasım ayına hızla renk değiştirmiştir. Bilinen marifetleriyle saldırıya sessizlik içinde yol verenler sınıfın mücadelesi ve eylemleri üzerinden başarı devşirmeyi ihmal etmemiştir.

İşçi sınıfının geride bıraktığımız dönem mücadelesi önemli olduğu kadar öğreticidir. İş, yaşam ve gelecek güvencesi olan kıdem tazminatına, emeklilik hakkına yönelik saldırılar, esnek çalışma uygulamaları karşısında işçi sınıfının mücadelesi frenleyici olmuştur. Topyekun saldırının sün-

güsü kademe kademe daha sinsi bir şekilde devreye sokularak inmiş, torba yasanın yükünü işçi sınıfının üzerine boşaltması önlenmiştir. Önümüzdeki süreç boyunca da sömürünün en vahşi biçimleri, kıdem ve emeklilik hakkına saldırılar çeşitli biçimlere bürünerek sürecektir. Esnek çalışma uygulamaları "yasalaşmasa" da fiili olarak yaşama geçirilecek, güvencesizlik yaygınlaştırılacaktır. İşçi sınıfını kuşatan sorunlar günlük mücadelenin konusu olmaya, keskinleşen çelişkiler çatışma zeminine taşınmaya devam edecektir. İş ve yaşam güvencesi olan kıdem tazminatı hakkı işçi sınıfının mücadele ettiği, koruduğu kazanımlarından biri olmayı sürdürecektir. Sadece kıdem tazminatı hakkı değil güvencesizleştirmeye örülen sömürü ağları, kriz ve salgın koşullarında dayatılan her türlü ucuz ve esnek çalışma işçi sınıfının mücadelesiyle karşılanacaktır.

Yol gösterici mücadeleler dün olduğu gibi bugün ve gelecekte de saldırı politikalarının püskürtülmesinde tayin edici olacaktır. Gasp edilen ve çalışılan hakları için korkusuzca direnen maden işçileri; Uzel Makine, Atlasjet, Bimeks, Tüvtürk, Özer Elektrik, FZK, Real Market, Cargill, Samsun Çorum Nakliyat Ambarı, Milas Çınartaş, Grup Tekstil, Systemair HSK işyerlerinde haklarına el konulan, ücretsiz izne çıkarılan işçiler direniyor. Kazanmanın yolu direnmekten ve mücadele etmekten geçiyor. Direnişler ve direnen işçiler sınıfa yönelen saldırıların mücadeleye karşılanacağını, kazanımların direnişle korunacağını göstergesi oluyor. Her direniş işçi sınıfına yönelik kapsamlı saldırılara verilmiş bir yanıt olma özelliği taşıyor. Kriz, salgın ve acı reçetelerle startı verilecek yeni saldırılar bizi daha güçlü ve örgütlü mücadelelere çağırıyor. Tüm gücümüzle sınıfın yanında, direnişlerin içinde olalım! Saldırıları set olacak sınıfın direniş ve mücadelesine omuz verelim!

SINIFIN YANINDA, DİRENIŞLERİN İÇİNDE OLALIM!

Yol gösterici mücadeleler dün olduğu gibi bugün ve gelecekte de saldırı politikalarının püskürtülmesinde tayin edici olacaktır. Gasp edilen ve çalışılan hakları için korkusuzca direnen maden işçileri; Uzel Makine, Atlasjet, Bimeks, Tüvtürk, Özer Elektrik, FZK, Real Market, Cargill, Samsun Çorum Nakliyat Ambarı, Milas Çınartaş, Grup Tekstil, Systemair HSK işyerlerinde haklarına el konulan, ücretsiz izne çıkarılan işçiler direniyor. Kazanmanın yolu direnmekten ve mücadele etmekten geçiyor. Direnişler ve direnen işçiler sınıfa yönelen saldırıların mücadeleye karşılanacağını, kazanımların direnişle korunacağını göstergesi oluyor. Her direniş işçi sınıfına yönelik kapsamlı saldırılara verilmiş bir yanıt olma özelliği taşıyor. Kriz, salgın ve acı reçetelerle startı verilecek yeni saldırılar bizi daha güçlü ve örgütlü mücadelelere çağırıyor. Tüm gücümüzle sınıfın yanında, direnişlerin içinde olalım! Saldırıları set olacak sınıfın direniş ve mücadelesine omuz verelim!

'İnşaat işçisi köle değildir!

KARTAL- İstanbul Valiliği tarafından yaptırılan Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin inşaatında çalışan inşaat işçileri ödenmeyen ücretleri için "işten sakınma" haklarını kullanarak iş durdurdu, basın açıklaması gerçekleştirdi.

İş durduran işçilerin örgütlü olduğu Dev-Yapı İş Sendikası işçiler ile birlikte hastane şantiyesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Dev-Yapı İş adına okunan açıklamada, "Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi şantiyesi yüklenici firması Taş Yapı alt taşeronlarında çalışan ve aralarında üyelerimizin de bulunduğu inşaat işçileri çalışmaktan kaçınma hakkını kullanıyor. Çünkü işçilerin en temel hakkı olan ücret hakları gasp ediliyor.

İşçilerin hakkını, hukukunu yok eden taşeron sisteminin bir sonucu olarak inşaat işçisi arkadaşlarımız kölelik koşullarında çalıştırılmak isteniyor. Biz buna izin vermeyeceğiz, göz yummayacağız.

Bu hastaneyi kışın soğuşunda, yazın sıcakında, çamur deryasında ve tozun toprağın içinde inşa ettik. Neredeyse her ay maruz kaldığımız ücret gecikmeleri artık maaşların hiç ödenmemesi haline geldi. Eylül-Ekim ayı maaşlarımız da ödenmediği için çalışmaktan kaçınma hakkımız, kullanarak 13 Kasım'da başlattığımız eylem, maaşlarımız eksiksiz yatırılana kadar devam edecektir." ifadelerine yer verildi.

'KAR KIŞ DEMEDEN MÜCADELEYİ SÜRDÜRECEĞİZ'

İşçilerin, ücretler ödenene kadar çalışmayacağını belirtildiği açıklamada, "İşçilerin sabrını zorlamayın. İşçileri köle yerine koymayın. Biz işçiler haklarımızı alana kadar buradayız, kar kış demeden mücadeleyi sürdüreceğiz." denildi.

Basın açıklaması, "İnşaat işçisi köle değildir!", "Ücret haktır gasp edilemez!" sloganları ile sona erdi.

Bakan, patronlara sitem etti: İşçiler ses çıkarırken sessiz kaldınız

HABER MERKEZİ- Sanayi ve Teknoloji Bakanı Mustafa Varank, 18 Kasım'da TOBB Ekonomi Şurası'nda konuştu. Torba yasadan geri çekilen esnek çalışma ve belirli süreli iş sözleşmesine yönelik maddeleri hatırlatan Varank, "İş dünyasını yanımızda görmek istiyoruz" dedi.

Bakan Varank'ın "iş dünyasının talebiyle getirilen düzenlemelere ilişkin işçi kesiminin çok yoğun ses çıkar-

dığı dönemde iş dünyasının sessiz kaldığı" eleştirisini getirdiği ve "İş dünyasını yanımızda görmek istiyoruz" dediği belirtildi. Varank'ın iş dünyasının talepleriyle oluşturulan düzenlemeler konusunda savunma anlamında iş dünyasının düzenlemeye daha güçlü destek vermesini, sesini yükseltmesini istediği bildirildi.

TORBA YASADAN GERİ ÇEKİLEN MADDELER

NELERDİ?

TBMM'ye getirilen kanun teklifinde "esnek ve kısmi çalışma" düzenlemesi yer alıyordu.

İşçilerin tepkisini çeken maddelerden ilki, 25 yaş altı ve 50 yaş üstü işçilerle yapılacak belirli süreli iş sözleşmelerinin 2 yıla kadar koşulsuz yapılabilmesini düzenliyordu.

Tartışmalı maddelerden biri de 25 yaş altı olup 10 günden az çalışma günü olanlara yönelik düzenlemeydi. Bu maddenin 25 yaş altındaki işçilerin işsizlik, malullük, yaşlılık gibi sosyal güvenlik haklarından yararlanmasını ortadan kaldıracığı belirtiliyordu.

İşçilerden gelen yoğun tepkilerin ardından düzenleme, yasa teklifinden çıkarılmıştı.

Metal işçilerine yönelik polis saldırısında 99 kişi gözaltına alındı

HABER MERKEZİ- DISK'e bağlı Birleşik Metal-İş sendikasına üye oldukları için patron tarafından tazminatsız şekilde işten atılan ve ücretsiz izne çıkarılan Systemair HSK, Özer Elektrik ve Baldur fabrikaları işçilerinin Ankara'ya doğru başlatacakları yürüyüş Kocaeli Valiliği'nin kararıyla engellendi.

ya gelen işçilerin sendikaya üye oldukları gerekçesiyle nasıl işten çıkarıldıklarını Genel Başkan Adnan Serdaroğlu, "Özer Elektrik işçileri orada 120 günü aşkın süredir neler yaşadılar, gelsinler size anlatsınlar. Onlarca işçi yüz kızartıcı suçtan dolayı tazminatsız olarak işten çıkarıldı. Yüz kızartıcı suçu da ne biliyor

teslim etmeye çalışan AKP iktidarına da metal işçilerinin selamını gönderiyoruz" dedi.

Serdaroğlu, "Türkiye'nin en büyük, en gelişmiş sanayi sitesinde bir ayıp yaşanıyor ve buna göz yumanlar hesap verecek. 'Çarklar dönmeli, Kovid'e rağmen işçilerin çalışması lazım, bir fabrikada işçiler hastalansa karantina altında hasta hasta çalışması lazım' deniliyor. İşçilerin Kovid'e yakalanma oranı bütün toplum kesimlerinin çok çok üstünde. Bu işçiler anayasal hakkını kullandığı ve sendika üyesi olduğu için düşük ücrete mahkum ediliyor, ücretsiz izne çıkarılıyor, işten atılıyor. Ey Çalışma Bakanı, sen bu yasaları uygulamakla yükümlüsün! Sadece sendika üyesi olduğu için işçiye her türlü baskı yapıyor. Bu mu adalet, bu mu demokrasi, bu mu insan hakları, bu mu özgürlükler!" ifadelerini kullandı.

Dün yürüyüşü engelleyen Kocaeli Valiliği'nin kararı neticesinde polisler işçileri fiziki mesafeye uymaları konusunda uyardı. Ardından "Valilik kararı olduğu" gerekçesiyle işçileri engellemeye ve sıkıştırma-ya başladı. Çıkan arbedede polis kalkanlarla ve coplarla işçilere saldırdı. Gebze 1 Nolu Şube Sekreteri Muhammet Hanefi Orhan ve HT Solar işyeri temsilcisi Mesut Soykal gözaltına alındı. İşçilerin ikinci kez polis barikatına yüklenmesi sonucunda ise 90'dan fazla kişi gözaltına alındı.

Aralarında Birleşik Metal İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu'nun da olduğu 99 metal işçisi ve desteğe gelen sendika ve siyasi parti üyeleri gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar arasında Birleşik Metal İş Sendikası Yönetim Kurulu üyeleri, sendikanın Gebze şubesi yöneticileri ve temsilcileri ile metalcilere desteğe gelen Nakliyat İş Sendikası Başkanı, Limter İş Sendikası Başkanı ve Bağımsız Maden İş Sendikası örgütlenme uzmanları Kamil Kartal ve Başaran Aksu da var.

YÜZ KIZARTICI SUÇ SEBEBİ: SENDİKAYA ÜYE OLMAK

Sabah 10:00' da Birleşik Metal-İş 1 No'lu Şube binası önünde bir ara-

musunuz: Sendikaya üye olmak. Sendikaya üye oldu diye yüz kızartıcı suç işlemiş oluyor bu insanlar" şeklinde anlattı.

'EY ÇALIŞMA BAKANI, SEN BU YASALARI UYGULAMAKLA YÜKÜMLÜSÜN!'

Polisin zor kullanarak işçileri engellemesi üzerine konuşan Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, "Buradan Kocaeli Valisi'ne saygılarımızı sunuyoruz. Vicdanından şüphemizin olmadığı sayın Vali, bütün metal işçilerinin size selamı var! Sanayi bölgesinin göbeğinde işçilerin uğradığı haksızlığa ses çıkarmayan Çalışma Bakanı'na saygılarımızı sunuyoruz. Adaleti bir tarafa bırakan, kalkınmayı dış güçlere

Ücretsiz izne zorlanan Sinbo işçileri direniş çadırı kurdu

HABER MERKEZİ- Tüm Otomobil ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS), SİNBÖ'da çalışan üyelerinin ücretsiz izne çıkarılmasını protesto etmek üzere firmanın Haramidere'de bulunan fabrikasının önünde basın açıklaması yaptı. Ücretsiz izne çıkarılan işçilerin de katıldığı açıklamada, "Ücretsiz izin değil, güvenceli ve sendikalı çalışmak istiyoruz" pankartı açıldı. Açıklamada, "Ücretsiz izin hak değil, saldırdır", "Pandemi tehdidiyle çalışmaya son", "Güvencesiz çalışmaya karşı birleşelim mücadele edelim" yazılı dövizler taşınırken, sık sık "Sinbo işçi düşmanı" sloganı atıldı.

Açıklamada firma tarafından ücretsiz izinle işine ara verilen Hüsne Kuralay, iktidarın sermayenin çıkarları doğrultusunda çıkardığı yasalarla işçi ve emekçilerin çalışma ve yaşamın kendilerine koşulsuz, şartsız biat eden köleler olarak görüldüğünü söyledi. Sinbo'nun pandemiyi fırsata çevirerek eskisinden daha ağır koşulları işçilere dayattığı bilgisini paylaşan Kuralay, "Pandeminin yarattığı sonuçlar eklenince fabrika, işçilere işkence kampına dönüşmüştür.

Hayata geçirilen kuralsız çalışma dayatmalarına karşı çıkan işçilere ise 'kapı' gösterilerek, 'işine gelirse çalış' denmektedir" diye belirtti.

İşçilerin direniş fabrika önünde devam ediyor.

Erbaa halkı talana karşı eylemde: "Geçit vermeyeceğiz!"

İSTANBUL- Tokat Erbaa ilçesine bağlı Boğalı ve Sakarat yaylalarında yapılmak istenen siyanürle altın işletmeciliği projesine karşı İstanbul Maslak'ta 23 Kasım pazartesi günü yürüyüş gerçekleştirildi.

Doğama Dokunma Platformu'nun çağrısıyla biraraya gelen kitle Maslak-Ayazağa Metro önünde toplandı. Munzur Çevre Derneği'nin de aralarında bulunduğu kitle buradan yolu trafiğe kapatarak siyanürlü altın araması yapacak olan Verusa şirketinin bulunduğu İz Plaza'ya doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüş esnasında polisler gelerek "yürüyüşün yasal olmadığını" söyleyerek kaldırımdan yürünmesini söylediler. Kitle ise "Sermayeyi değil doğayı koru" sloganları ile yürüyüşe devam etti.

MUNZUR'DAN ERBAA'YA SELAM!

Yürüyüşe Munzur Çevre Derneği de "Munzur'dan Erbaa'ya direnenler kazanacak", "Direne Erbaa Munzur

seninle", "Sermayeyi değil doğayı koru", "Doğanın talanına isyanımız büyüyor" dövizleri ile katılarak Munzur'dan Tokat'a dayanışma ve direniş mesajları verdi.

Verusa şirketinin bulunduğu İz Plaza

önüne gelindiğinde "Verusa Erbaa'yı terk et", "Erbaa yeşildir yeşil kalacak", "Ormanlar, nehirler sermaye değiller", "Direne direne kazanacağız" sloganları atıldı.

Sloganların ardından kitle adına okunan basın açıklamasında, "Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı-Maden ve

Petrol İşleri Genel Müdürlüğü tarafından Tokat İli Erbaa İlçesi'nde, Boğalı ve Sakarat Yaylaları'nda altın-bakır madeni aranması amacıyla Verusa Holding'e "Genel Arama Ruhsatı" verilmiştir. 19 Nisan 2020'de ruhsatını alan firma yaylalarımıza gelerek arama çalışmalarına başlamış ve kamuoyuna yaptığı açıklama ile 26 Haziran tarihinde yaptıkları ön araştırmada tonda 3,95-12,54 gram altın bulunduğunu ve bu projenin ruhsatını da bu amaçla kurmuş oldukları Galata Altın İşletmeleri A.Ş.'ne devrettiğini açıklamıştır. Şirket, o günden bu yana yaylalarımıza girmiştir ve araştırmalarına devam etmektedir. Önümüzdeki günlerde her an sondaj makinalarını getirerek 20 bin dönüm alanda yaylalarımızı delik deşik etmeye başlayacak ve ardından da işletmeye geçerek, siyanür ve sülfürik

asitlerle ve ağır metallerle yaylalarımızı, topraklarımızı, sularımızı zehirleyecektir.

HAVAMA, SUYUMA, ERBAA'MA DOKUNMA!

Bizlerin doğup büyüdüğü Kelkit Havzası ve Boğalı Yaylaları binlerce yıldır insanlığa ve yörede yaşayan halka bereket sunmuştur. Yöremizin akciğerleridir. Yaz aylarında, mayıs ayından itibaren, yüzlerce yaylacı binlerce küçükbaş ve büyükbaş hayvanı ile Boğalı ve Sakarat yaylalarına çıkar. Boğalı ve Sakarat Yaylaları Tokat ile Amasya illeri arasındaki yer altı ve yerüstü sularını besler. Civardaki köyler ve beldeler içme sularını bu yaylalardan alır. Kelkit ve Yeşilirmak bu yaylalardan gelen sularla beslenir. Bu yaylaların eteklerinde yer alan vadilerimiz sahip oldukları eşsiz topraklarla yüzlerce çeşit sebze ve meyve yetiştirilmekte ve hayvancılık yapılmaktadır. Yaylalarımızda ünlü Karayaka koyunu, bağlarımızda narince üzümü, tarlalarımızda çilek, bamya, fasulye, elma armut, şeftali, kiraz gibi her türlü sebze ve meyve yetiştirilir." ifadelerine yer verildi.

Alman Devletin Devrimci ve Komünistlere Yönelik Baskılarına Karşı Mücadele Edelim!

HABER MERKEZİ- Avrupa Göçmen Emekçileri Birliği (AGEB) bir açıklama yaparak, "Alman devleti tarafından sınır dışı edilmek istenen Dr. Banu Büyükavcı yalnız değildir" dedi. Alman devletinin devrimci ve komünistlere yönelik baskılarına karşı mücadele çağrısı yapan AGEB'in açıklamasının tamamı şu şekilde;

"Dr. Banu Büyükavcı Yalnız Değildir!

Alman emperyalist devletinin ilerici, devrimci ve komünist güçlere yönelik baskı, tutuklama, kuşatma, izole etme ve kendi hukukunu etkin biçimde anti komünist refleksle uygulama pratikleri son yıllarda sıklıkla karşılaşılan bir durum.

Emperyalist-kapitalist sömürü sisteminin dünyadaki etkin güçlerinden biri olan ayrıca amiral konuma geçme çabasını artıran emperyalist Alman devleti pazar alanlarını genişletme çabasını sürdürmektedir. Ürettiği silahları dünyaya pazarlama yanında Afganistan, Mali, Irak, Sudan gibi ülkelerde askeri güç bulandırmaktan

ve konumlanmaktan geri durmamaktadır. Alman emperyalizmi uşaklarıyla ilişkilerini pekiştirip kendi politikasında daha işlevli kılmaya yönelik her türlü adımı atmaktadır. Türkiye ile de bu eksenle ilişkilerini güçlendirmekte, Ortadoğu'daki amaç ve hedeflerine uygun şekilde bir yönelim oluşturmaktadır. Bu bağlamda silahlı

temelde devrimci mücadele yürüten tüm örgütlenmeler "terör" parantezine alınarak hedef yapılmaktadır. İç politikada ise ırkçılığı pompalamakta, gerici nazi güçlerini koruyup kollamaktadır. Bu gerici yönelime paralel olarak antifaşist, ilerici, devrimci, yurtsever, komünist güçlere karşı 129 b maddesine dayanarak tutuklamalar yapmakta, davalar açmaktadır. Bu davalara son süreçte örnek teşkil eden TKP/ML Münih Davası bunlardan biridir.

Bilindiği gibi, 15 Nisan 2015 tarihinde Alman devletinin öncülüğü ve organizasyonunda TKP/ML'ye yönelik Avrupa'nın beş ülkesinde eşzamanlı uluslararası bir operasyon gerçekleştirildi. TKP/ML "Münih Komünistler Davası" olarak bilinen ve 5 yılı aşkın süren göstermelik yargılama, 28 Temmuz 2020'de sonlandı. 10 tutsağa 2

yıl 9 ay ila 6 yıl 9 ay arasında değişen hapis cezaları verildi.

Alman devleti kendi yargısının gerekçeli kararını dahi beklemeden davada yargılananlara yönelik yeni baskı ve kuşatma politikalarını hayata geçirdi. Almanya dışında oturanlara 20 yıla kadar ülkeye giriş yasakları konulmuştur. Yine bu davada yargılanan kimi tutsaklar ise Almanya'dan sınır dışı edilmek istenmektedir. 2012 yılından bugüne Almanya'da ikamet eden ve çalışan Dr. Sinan Aydın sınır dışı etme saldırısının hedeflerinden birisidir.

Yine 2004 yılından bugüne Almanya'da çalışan Dr. Dilay Banu Büyük-

kavcı'ya Nürnberg Yabancılar Dairesi tarafından "sınır dışı etme" işlemi başlattı. Dr. Büyükavcı'ya yönelik girişim Alman devletinin göçmenlere ve göçmen emekçilerin haklarına yönelik bir saldırıyı içermektedir. Ancak daha da önemlisi Banu Büyükavcı'nın devrimci-komünist kimliğine yönelik bir düşmanlık söz konusudur. Bu ekseninde hukuk, kural, kaide tanımaksızın hareket edilmektedir. Büyükavcı'nın kazanılmış haklarına yönelik bu saldırı, genel olarak Alman devletinin son yıllardaki saldırgan ve gerici "yabancı düşmanlığı" politikasından bağımsız değildir. Göçmenlere, onların politik kimliklerine yönelik saldırının yeni bir halkası da bu "sınır dışı etme" saldırısıdır.

Avrupa Göçmen Emekçileri Birliği (AGEB) olarak, Alman devletinin bu sınır dışı etme politikasını şiddetle kınıyoruz. Bu saldırının istisna, özel bir durum olmadığını, "göçmenlere" yönelik saldırının bir parçası olduğunu açıklar. Tüm devrimci demokratik kamuoyunu, başta Nürnberg olmak üzere, tüm Almanya ve Avrupa'da bu saldırıya karşı duyarlı olmaya çağırıyoruz. Bu saldırıya karşı sessiz kalmayacağız, bunu kabul etmeyeceğiz.

AGEB (Avrupa Göçmen Emekçileri Birliği)"

Çarklar Dönüyor, Yoksullar Ölüyor; Pandemi Kimi Etkiliyor?

2019 kasım ayında Çin’de ortaya çıkan ve mart ayı itibarıyla ülke geneline yayılan koronavirüs salgını, egemenlerin “çarklar dönsün” politikası ile artık kontrolden çıkmış durumda. Mart ve Nisan ayında ölüm sayıları 100’ü geçerken, bugün de hızlı bir artışla ölüm sayıları 150’ye ulaşmış durumda. Sağlık Bakanlığının açıkladığı “vaka” ve ölüm sayılarının doğru olmadığı da ayrı bir tartışma konusu. Devlet vakaları gizlemeyi başaramayınca artık vakaları tespit yöntemini değiştirmeye, test sayısını azaltmaya ve “belirti göstermeyenler vaka değil” gibi anti-bilimsel yaklaşımları hayata geçirmeye çalışıyor. Sağlık sistemi çökmesine, her gün sağlık emekçileri koronavirüs nedeniyle hayatını kaybetmesine rağmen, egemenler şehir hastaneleriyle övünmeye, “bakın Avrupa daha kötü durumda” diyerek ölümü gösterip sıtmaya razı etmeye çalışıyorlar.

Salgının, “normalleşme” döneminden daha üst bir boyuta ulaşmışken egemenlerin “yokmuş” gibi davranması, her gün yüzlerce kişinin ölmesine, binlerce kişinin virüse yakalanmasına göz yumması, içinde buldukları durumun zorunlu bir yansımasıdır. Net olarak söyleyebiliriz ki devletin ve sermayenin bir “kapanmaya”, üretimi ve sosyal hayatı durdurmaya dayanacak mecali yoktur. Bu yüzden egemenler, her “tedbir” kararında işçileri muaf geçiyor, üretimi sürdürmek, çarkları döndürmek pahasına işçileri, emekçileri ölümle baş başa bırakıyor. Erdoğan 17 Kasım’da yaptığı açıklama ile bir dizi göstermelik tedbir kararını açıkladı. Hafta sonları “tedarik ve üretim zincirleri aksamayacak” şekilde 10.00 ile 20.00 saatleri arası dışında sokağa çıkma sınırlaması, 65 yaş üzeri ve 20 yaş altına sokağa çıkma kısıtlaması ilan edildi. Bu göstermelik tedbirlerin ortak noktası, bu yasaklardan işçi ve emekçilerin muaf tutulmasıdır. Al-

nan “tedbirlerin” merkezinde halk sağlığı değil pandemi de olsa her şey “üretim”in devamı için.

Egemenlerin kâr hırsı ve işçi sınıfını göstermelik de olsa alınan bu tedbirlerden muaf tutması, işçi ve emekçilere virüsün bulaşma oranını arttırıyor. Erdoğan, sadece hafta sonları akşam 20.00’den sonra sokağa çıkma yasağı ilan etse de işçiler sabahları tıka basa dolu minibüslerde, dolmuşlarda işe gidiyor, onlarca, yüzlerce işçi dip dibe, hiçbir önlem alınmadan

çilerinin istifa, izin ve tayin hakları gasp edilmişti. Ücretsiz izin saldırısını da sürekli olarak uzatan egemenler, işçi sınıfının kıdem tazminatı hakkını gasp edecek olan yasa tasarısını yasalaştırmaya çalışmış fakat işçi sınıfının ve sendikaların tepkileri nedeniyle bu yasa tasarısını geri çekmişti.

Devlet bürokrasisine, milletvekillerine, patronlara tarama amaçlı test yapılırken, emekçilere sıra gelince hastayla temas halinde olsa dahi test yapılmaması, ağır semptom gösteren

dikkat edilmesini öneriyor. Ne çöken sağlık sistemi ne de pandemiye rağmen devam eden üretim; virüsün yayılmasının tek nedeni, halkın “maske, hijyen ve sosyal mesafe”ye dikkat etmemesi!

HASTALIK DA AŞI DA KAPİTALİZMİN “ESERİ!”

Pandemi daha 2. dalgasında dünyayı kasıp kavururken, aşı çalışmaları da tekelleşmiş ilaç şirketleri aracılığıyla devam ediyor. Amerikan ilaç şirketi Pfizer ile Alman biyoteknoloji firması BioNTech’in geliştirdiği aşının koronavirüse karşı %95 etkili olduğu ifade ediliyor. Aşının 2021 yılının başına doğru dağıtımının yapılacağı belirtilirken, fiyatının da 31 euro (280 TL) olacağı ifade ediliyor. Emperyalist kapitalist sistemin azami kâr hırsı ve yetersiz önlemleri nedeniyle yayılımını arttıran koronavirüsten korunmak için üretilen aşının bedelinin 31 euro olması, sömürü sisteminin vahşiliğini

gözler önüne sermektedir. Sistem, bir kez daha yoksullara, işçilere, emekçilere “paranız yoksa ölürsünüz” demektedir.

Yaşanan kriz kuşkusuz var olan düzeyde gündem de kalarak devam edecektir. Öncelikli gereksinimler ve ihtiyaçlar emekçiler için ekonomik olmaktadır. Yoksulluk ve yoklukla mücadele temel gündemi belirlemektedir. Yaşamsal geçinimleri edinme ve elde etme mücadelesi her zamankinden daha fazla ve daha kitlesel bir karakter kazanıyor. Bu tablonun devrimci, demokrat kesimler ve komünistlerin önüne çıkardığı yeni görevler, yeni konumlanışlar ve daha güçlü hazırlıkları ve politika üretme biçimlerini dayatacaktır. Biz devrimciler, komünistler de kitlelerin ekonomik taleplerini siyasal taleplere dönüştürmeli, kitleleri iktidar perspektifiyle geliştirme ve harekete geçirmeliyiz.

fabrikalarda çalışıyor; tek gaye “üretim” durmaması!

Devletin diline doladığı salgına karşı “başarı öykülerinin” asıl amacı ise salgının gerçek tablosunu gizlemek ve sömürüyü dizginsiz bir şekilde devam ettirmek, sallanan ekonomiyi ayakta tutmaktır. İşçi ve emekçileri açlık ve ölüm ikilemi arasında bırakarak, “ölen ölür, kalan sağları sömürürüz” anlayışıyla süreci yönetmeye çalışan egemenler yoksul halkın ölümüne kayıtsız kalmaktadır. Artan salgına rağmen işçi sınıfını daha fazla sömürecek ve patronların kâr oranını arttıracak uygulamaları hayata geçirmeyi de unutmamaktalar. Salgından en çok etkilenen meslek grubu olan sağlık emekçilerinin “Tükeniyoruz, ölüyoruz, yönetemiyorsunuz” çığılığına kulak tıkayanlar sağlık emekçilerinin hastalık belirtileri olsa dahi 10 gün sonra işbaşı yapmasını istemektedirler. Daha önce de sağlık emek-

çilerinin hastaneye yatırılmaması gibi “önlemler”, pandemiden kimlerin etkilendiğinin kanıtıdır. Egemenler, zenginler her gün test yaptırıp, virüse yakalansa bile özel tedavilerini olurken, işçiler, emekçiler test yaptırıp hasta olup olmadığını dahi öğrenememekte, hasbelkader test yaptırıp bile eve yollanıp “kendilerini karantinaya almaları” önerilmektedir.

Devletin salgına dair tek politikası “maske, hijyen ve sosyal mesafe”den öteye gitmemektedir. Salgının baş sorumlusu azgın sömürü sistemi iken devlet, “maske, hijyen, sosyal mesafe” söylemleriyle salgın önlemlerini bireysel düzeye indiriyor, salgının faturasını kitlelere kesmeye çalışıyor. Her gün kameralar karşısına çıkan Sağlık Bakanı, günlük 5 bin vaka (TTB’ye göre günlük 30-40 bin vaka) açıklıyor ve bu yayılımın “maske, hijyen, sosyal mesafe” nedeniyle olduğunu iddia ederek bu 3 önleme

Yeni Demokrat Kadın 25 Kasım çalışmalarını sürdürüyor

HABER MERKEZİ- Bu yıl 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nü devletin kriz bataklığında işçilere, emekçilere ve köylülere yönelik saldırılarına ara vermeden sürdürdüğü, krizlerinin tüm yükünü emekçi halka "acı reçetelerle" faturalandırdığı koşullarda karşıyoruz. Faşist diktatörlük ekonomik, siyasi krizinin bir yansıması ve savaş politikası olarak başta T. Kürdistanı olmak üzere kadınlara yönelik saldırılarını şiddetle artırmış, halkı diz çöktürmenin payandası olarak kadının emeğine, kimliğine, bedenine yönelik saldırılarına hız vermiştir.

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü kapsamında Yeni Demokrat Kadın, örgütleyicisi olduğu eylem, forum ve kitle faaliyetleri ile 25 Kasım çalışmalarını yürütüyor.

ANKARA

Yeni Demokrat Kadın; Ankara sokaklarına astığı ozalitle kadınları mücadeleyi omuzlamaya çağırıyor.

Yeni Demokrat Kadın'ın da bileşeni olduğu Ankara Kadın Platformu ile çalışmalar yapıldı. '25 Kasım'da Sokakları, Alanları İsyanimızla Dolduruyoruz; Mücadeleyi

Büyütüyoruz!' şiarı ile Ankara Kadın Platformu olarak bildiri dağıtımı yapan kadınlar 25 Kasım'da "öfkemizi sokağa taşıyalım" dedi.

25 Kasım'a giderken; YDK'nın da içinde bulunduğu Ankara Kadın Platformu; "Emeğimizden, Kimliğimizden, Birbirimizden,

Mücadelemizden, Sokaklardan Vazgeçmiyoruz!" diyerek basın toplantısı gerçekleştirdi. Kadınları 25 Kasım'da sokakta olmaya çağırıyor.

Ankara Tuzluçayır'da "Kadınlar Pandemi ile Derinleşen Ekonomik Krizi ve Arttırılan Şiddeti Konuşuyor! Mücadeleyi Büyütüyoruz!" şiarı ile Yeni Demokrat Kadın'ın da örgütleyicisi olduğu forum düzenlendi. Forum öncesinde bildiri

dağıtımı ve afişleme çalışmaları ile kadınlar forum için çağırıda bulundu. Düzenlenen forumda; Yeni Demokrat Kadın adına yapılan konuşmada "Mensubu olduğumuz sınıftan, ulustan, inançtan dolayı ezilen biz kadınlar cinsiyet kimliğimiz üzerinden de eziliyor katmerli bir

alanlarda olma çağırısı yapıldı.

İSTANBUL

Yeni Demokrat Kadın; Kadınları, 'Rosa' ve 'Asmin' cüretiyle 25 Kasım' da alanlarda olmaya, mücadeleyi büyütme çağırısı.

Sarıgazi, Gülsuyu, Avcılar, Beylikdüzü, Esenyurt, Kıracaoğlu bölgelerinde 'Cinsel, Ulusal, Sınıfsal Sömürüye Karşı Rosa ve Asminleşelim!' ve Kartal, Kadıköy, Okmeydanı ve Nurtepe'de 'Erkek Egemen Devlete Karşı Rosa ve Asminleşelim!' şiarlı ozalitle çalışmalarını gerçekleştirdi.

Yeni Demokrat Kadın'ın da aralarında bulunduğu kadın örgütleri, "Emeğimiz, Kimliğimiz ve Bedenimiz için Sokaklardayız-Em Lı Qadane!" şiarıyla Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde bir araya gelerek basın açıklaması gerçekleştirdi. Kadın örgütleri adına okunan basın açıklamasında, bu yıl 25 Kasım'ın dünyada ve ülkemizde koronavirüs salgınının boyutlandığı, ekonomik krizin derinleştiği, kadına yönelik gerici politikaların ve şiddetin boyutlandığı bir dönemde karşılandığına değinildi. "Tüm kuşatmalara karşı mücadele isteğiyle doluyuz, isyandayız..." diyen kadınlar basın açıklamasının ardından, kadınları 25 Kasım'da alanlarda olmaya çağırıyor.

Partimizle Özgürleşip, Rosalaşalım, Asminleşelim!

HABER MERKEZİ- TKP/ML Kadın Komitesi, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü vesilesiyle açıklama yaparak, kadınları TKP/ML saflarında örgütlenmeye çağırıyor. Elimize e-mail yoluyla ulaşan habere göre TKP/ML Kadın Komitesi'nin açıklaması şu şekilde;

"Komutanımız Rosa, Sabah Güneşimiz Asmin, Adlarını kavga siperlerimize yazdığımız, kadınlar!

Bu yıl 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü devletin kriz bataklığında işçi, emekçi, köylülere yönelik ekonomik saldırılarına ara vermeden sürdürdüğü krizlerinin tüm yükünü emekçi halka "acı reçetelerle" faturalandırdığı koşullarda karşıyoruz. Faşist dik-

tatörlük ekonomik, siyasi krizinin bir yansıması ve savaş politikası olarak başta T. Kürdistanı olmak üzere kadınlara yönelik saldırılarını şiddetle artırmış, halkı diz çöktürmenin payandası

olarak kadının emeğine, kimliğine, bedenine yönelik saldırılarına hız vermiştir. Gerilla alanlarına yönelik saldırıların bir parçası olarak bölgede yaşayan kadınlara askeri, polisi, bekçisi

ve diğer devlet görevlileri eliyle taciz, tecavüz, şiddet politikasına yönelmiştir. Geleneksel ve sistematik bir politika olarak tecavüz politikası toplumu kadın kimliği üzerinden soysuzlaştırma hamlelerinin bir parçası haline gelmiştir. Erkek egemen burjuva feodal kültürün tüm iki yüzlü tüm değer yargılarından da faydalanmak maharetiyle kadının kimliğine yönelik saldırı faşist diktatörlü-

ğün psikolojik savaşının en köklü politikası olarak sürdürülmektedir. Böyle bir süreçte Rosa ve Asmin yoldaşın mücadelesi faşist devlete en büyük korku, en net yanıt niteliğindedir.

Bu tarihsel bilimsel gerçekler ışığında 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü önümüzde durmaktadır. Rosa ve Asmin yoldaşlardan ilhamımızı alıp amansız yürüyüşümüzü sürdürelim. Tüm faaliyet alanlarımızda, tüm gücümüzle kadına yönelik şiddetle mücadele gününde alanlarda kadınların şiddete karşı isyanını örgütleyelim. 25 Kasım'ı tek bir günde simgeleşen bir mücadele günü olmaktan çıkarıp kadına yönelik şiddete karşı mücadeleyi proleter devrimci çizgide Demokratik Halk Devrimi'nin güncel politik görevleri perspektifiyle örgütleyelim.

Mirabel kardeşler şahsında sisteme karşı en çok savaşma nedeni olan kadınlardan öğreniyor, Rosa ve Asmin yoldaşın coşkusuyla tüm kadınların 25 Kasım mücadele ve direniş gününü selamlıyoruz."

Biden ve Kürtler:

ABD Emperyalizminden "Umut" Devşirmek

Başkanlık seçimlerini Joe Biden'ın kazanmasıyla birlikte ABD'nin Orta Doğu ve Kürt politikasına dair "umut" içeren yorumlar peş peşe geldi. Bu yorumların esas ayağında Irak Kürdistanı ve KDP yer alırken Suriye Kürdistanı ve ülkemizdeki Kürt Ulusal Hareketi nezdinde de bir beklenti kendini gösterdi. YPG Komutanı Mazlum Ebdî'nin Biden'ın seçim zaferini "coşkuyla" kutlamasının ardından Türkiye boyutunda HDP Onursal Başkanı Ertuğrul Kürkçü'den de "coşku dolu" Biden açıklamaları geldi. Hemen her siyasi aktör ve yorumcu, ABD'nin "devlet politikasına"

ve Kürtler nezdinde ciddi bir politika değişikliği olmayacağına dair vurgular yapsa da Biden'dan beklentileri sıralamaktan da geri kalamadı. Kısmen gerçekçi bakabilenler ise Biden'dan çok Kürtlerin ne yapacağını önemli olduğundan, bu anlamda da Kürtler arası birlikten dem vurdu. Fakat "Kürtler arası birlik"ten kasıt dahi kendi içinde ciddi farklılıklar taşıyor. Örneğin KDP'ye göre bu birlik Irak ve Suriye Kürdistanı'nda kendi önderliklerinin tesisi anlamı taşıyorken PKK

nezdinde ise farklı Kürt ulusal hareketlerinin birbirleriyle çatışmadan uzak durması ve bölge devletlerine karşı ortak bir siyasi hat çizmesi anlamı taşıyor.

ABD başkanlık seçimleriyle birlikte ortaya çıkan "umutların" arka planında Biden'ın geçmişte yaptığı açıklamalar bulunuyor. Kısaca özet geçecek olursak; Mesud Barzani ve beraberindeki heyetin 2015'te ABD'ye gerçekleştirdiği ziyarette Obama dönemi Başkan Yardımcısı olan Biden, Barzani'ye, "Sayın Başkan, müsterih olun. İkimizin de ömrü Kürt devletini görmeye yetecektir." demişti. Yine seçim kampanyası sırasında bir konuşmasında Biden, Türkiye'nin 9 Ekim 2019'da Rojava'nın Serêkaniyê ve Girê Spî bölgelerine yönelik gerçekleştirdiği askeri operasyonlara değinerek Trump'ın ABD askerlerini Rojava'dan çekmesinin "Modern tarihte herhangi bir başkanın yaptığı en utanmaz şey." olduğunu ifade etmiş ve "Burada esas sorun Türkiye. Erdoğan'la bire bir

görüşürüm ve operasyonu kesmesini söylerim. Yoksa Erdoğan'ın ağır bir bedel ödemesini sağlarım." demişti. Biden ayrıca İran'ın, Irak'ta desteklediği silahlı gruplara karşı çıkmasıyla da biliniyor.

Her ne kadar Trump yönetimi de Kürtler nezdinde bir "destek" politikası izlemiş olsa da politikasının belirsizliği ve sürprizlere açık olması Kürt hareketlerini kaygılandırıyor. Temel etmenlerden biriydi. Kerkük referandumu ve Rojava'dan asker çekme bu konudaki en somut örneklerdi. ABD'nin Kürt politikasında Biden'ın

si, genel olarak Kürtlerin mücadelesi üzerinde Trump'ın ahlak dışı pazarlıkları yerine daha ilkeli bir siyasetin benimsenmesi yönünde etkileri olabileceğini" iddia etti. Kürkçü'ye göre Biden, Kürtlere Cenevre yolunu açacak tarihi bir fırsattı ve iyi değerlendirilmeliydi. Yine Türkiye'nin Suriye'de istila heveslerine son verecek, işgal ettiği yerlerden çekilmesini sağlayacak gelişmeler Biden'ın başkanlığında gizliydi ve bu nedenle Kürtler arası gerilim son bulmalı, dört parçadaki Kürtler birlik sağlayarak ortak tutum geliştirmeliydi.

lediğini yarın arkadan vurması... Açık ki Biden'dan "umut" devşirmeye çalışanlar bu gerçekleri düşünmek istemeyecek kadar zihinlerini ABD hegemonyasına teslim etmiş durumdadır. Görünen o ki ABD bir kere "kadir-i mutlak" kılındıktan sonra doğal ki politika da kendisini ABD kulislerine, başkan farklarına, dönemsel boşluk ve çatlaklara, pohpohlama ve ricalara uydurmakta pek gecikmiyor.

Kürt hareketleri nezdinde fırsattan yararlanma yaklaşımı öne çıksa da ABD'nin Biden öncesinden başlayarak Kürt hareketlerine karşı siyaseti

bilinmez değil. ABD için Kürt hareketlerine karşı izlenen siyasetin merkezinde KDP bulunuyor. Bu özellikle Irak Kürdistanı ve Şengal konusunda böyle. Şengal Özerk Yönetimi'ne karşı ENKS üzerinden izlenen siyasetin merkezinde KDP bulunuyor. PKK'ye karşı askeri kuşatmanın merkezinde de TC desteğiyle birlikte yine KDP bulunuyor. Yine PYD'yi PKK'den uzaklaştırma siyasetinin merkezinde de KDP benzeri bir işbirlikçilik dayatmasıyla

daha tutarlı olması, yeni süreçteki bir diğer beklentiyi oluşturuyor. Biden'ın Kürt politikası konusunda yazar Fehim Taştekin ise "Biden'dan yekpare bir Kürt siyaseti beklenemez. Irak'ta Kürdistan Yönetimi'ne daha taahhüt-kâr, Suriye'de seçici ya da ayrıştırıcı, PKK söz konusu olunca Ankara'nın hassasiyetlerini gözeterek bir farklılaşma gösterebilir."* yorumunda bulundu. Bu değerlendirmenin gerçeklerle daha uyumlu olduğunu söylemeliyiz. Ancak herkes bu kadar gerçekçi değil.

Mezopotamya Ajansı'na verdiği röportajda Ertuğrul Kürkçü, "Biden yönetiminin, Trump'ın 'gücü yeten yetene' anlayışını değil insan hakları, demokrasi ve hukukun üstünlüğüne dayalı bir dünya düzenine dönüşü savunur göründüğünü; Trump'ın Hitler faşizminden devraldığı 'en büyük Amerika' sloganı yerine daha çok küreselci bir demokrasi söylemini gündeme getireceğini; Biden'ın kazanmasının, Ortadoğu'da baskıcı rejimlerin himayesine son verilme-

Bir ABD başkanı üzerinden "insan hakları, demokrasi, hukuk, ilkeli siyaset" gibi sözler sarf etmek ancak liberal şarlatanların işi olabilirdi ve Kürkçü de kuşkusuz bu şarlatanlardan biri. Bizi asıl ilgilendiren Kürkçü'nün ne düşündüğü değil. Kürkçü'nün Biden propagandasının Kürt hareketlerinin yorum ve beklentileriyle de paralellik arz etmesi, Biden üzerinden üretilen "umutlar" o kadar ileri gidebiliyor ki Türkiye'de hükümetteki iktidarın yıkılması ya da Kürt sorununun çözümü dahi dillendirilebiliyor. Berat Albayrak'ın istifası ve eski İçişleri Bakanı Efkân Ala'nın AKP'nin Dış İlişkilerden Sorumlu Genel Başkan Yardımcılığı'na getirilmesini de Biden'la ve Kürt sorununda yeni bir sürecin başlamasıyla ilişkilendirenler de yok değil.

ABD'nin emperyalist niteliği, her bir kıtada halkların kanı üzerine kurulu hegemonyası, devlet çıkarları, bölge gerici devletlerine dayanan Orta Doğu politikası, Kürt hareketlerine işbirlikçilik dayatması, bugün destek-

KDP'yle uyumlu bir yönetim oluşturma hedefi bulunuyor. Kısacası ülkemizdeki Kürt Ulusal Hareketi'nin ya da Kürkçü gibi liberallerin Biden'dan umut ve beklenti taşımalarının ABD nezdinde pek bir maddi zemini bulunmuyor.

İlhak altındaki dört parça Kürdistan'da ABD ya da başka bir gerici gücün politikalarını bu derece etkili kılan sorunlar, Kürt ulusal hareketlerinin izledikleri çizgide düğümlenmektedir. Bu düğüm çözülmeden Kürdistan üzerine kurulan hayaller bir kez daha bedeli ağır hatalar olarak tarihe geçmekte gecikmeyecektir. Kürt ulusal mücadelesinde geleceğe yön verenler, halka dayanan ve bağımsız bir çizgi geliştirebilen güçler olacaktır. Ve umudu Biden'da değil devrimci çizgide arayanlar tarihin gerçek kazananları olacaktır.

* "Biden'dan kurtarıcı çıkarmak!", Fehim Taştekin, 9 Kasım 2020, Gazete-Duvar

Krizlerin Ortasında Çatırdayan Devlet ve Keskinleşen Klik Çekişmeleri

Türkiye'nin uzun süredir içerisinde bulunduğu ekonomik kriz, peşi sıra politik ve sosyal krizleri de doğurmaktadır. Faşizmin hem içte hem de dışta yaşadığı politik çıkmaz ve saldırganlık da var olan krizleri derinleştirmek-

te ve krizi krizle yönetme yaklaşımı ortaya çıkmaktadır. Bununla birlikte sürekli kriz ortamının bazı zorunlu sonuçları olmaktadır. Bunlardan biri de sistem içi gerici kliklerin birbiri arasındaki çelişkilerin büyümesi, çeşitlenmesi ve olabildiğince keskinleşmesidir. Dünyada ve bölgedeki genel krizden, emperyalistlerin kendi aralarındaki çıkar çekişmelerinden, bölgedeki egemenlik mücadelesinden bağımsız değildir bu çatışma. Geçmişte iktidar ortağı olan ve faşist devletin birçok biriminde kurumsallaşan "FETÖ"cular ile çatışmaya dönen çekişmeler "FETÖ"cuları adeta nefessiz bırakan bir tasfiye ile sonuçlanmıştır. Bu çekişme sadece AKP ve "FETÖ"cü çevre arasında değildir. Aynı zaman-

da tarihsel olarak faşizmin temsilciliği hususunda köklü rakibi olarak CHP ve kendisine henüz yedekleyemediği diğer sistem içi klikler ile de gittikçe kızışan bir çarpışma içerisinde oldukları da görülmektedir. Özellikle CHP çevresi ile 15 Temmuz sonrası ayyuka çıkan gerilim, milletvekillerinin ve bazı eski CHP'lilerin tutuklanması ve haklarında çıkarılan fezlekeler ile dozunu arttırmaktadır. Krizin derinleşmesine paralel klik çatışmasının da aynı paralelde seyretmesi bir vakadır.

Sistem içi gerici klikler dönemsel olarak bu kriz atmosferini kitlelere getirdiği gerginlik ve öfkeyi de arkasına almaya çalışarak, bir yandan halk kitlelerinin öfke ve yıkıcılığının devrimcileşerek tüm sisteme yönelmesini engellemeye çalışmaktadır. Diğer yandan ise kitleleri kendine yedekleyerek kendi sistem içi çatışmalarında koz ve araç olarak kullanılmaktadır.

Kriz koşullarının gerici egemen sınıflar açısından birçok tehlikesi bulunmaktadır. Bu tehlikelerin en önemlisi halk kitlelerinin derinleşen çelişkilerine paralel olarak devlete yönelmesidir. Kitlelerin bu kriz dönemlerinde sistemle olan çelişkilerinin derinleşmesi ve görünür hale gelmesi, egemenler için tehlikenin en büyüğüdür. Bu sebeple

Bu şiddetli kriz ortamında AKP egemen kliği demokrasinin ufak kırıntılarını dahi çekmeceye kaldırarak, kendisine yönelebilecek her muhalif unsuru var gücüyle ezme yönelimi geliştirmiştir. Bu bağlamda iç klik çatışmasında sertleşme, klikler arası mücadelede zayıflatma ve mümkünse yakın olanı yutma ve sindirme, diğer kliği bölme ve par-

ninde şoven bir cephe oluşturarak yönetme yoludur. Bugün AKP-MHP bloğu halka sürekli olarak medya dahil tüm araçlarıyla sokağa kadar şovenizm pompalayarak öfkeyle kaynayan kitleleri etkisizleştirmek için uğraşırken hem de sürekli bir düşmanlık ve hamaset yaratarak dikkatleri "dış mihraklara" çekmeye ve kendisine yönelen öfkeyi dağıtmaya çalışmaktadır.

Öyle ki tablo TC'nin tüm dünya tarafından saldırıya uğradığı, mevcut iktidarın bu saldırılara karşı direndiği ve herkesin mevcut iktidarın kanatları altında "vatan savunusuna katılmaları gerektiği" propagandası; bu koşullara itiraz eden, politikaları desteklemeyen herkesin hangi çevreden olduğu fark etmeksizin "terörist" olarak damgalanması gibi alışılmış bir duruma dönüşmüştür. Bu biçimiyle tüm çelişkilerinde esas aldığı saldırganlık tutumuyla kendi sistem içi klik çatışmalarında dahi

bu argümanları rahatlıkla kullanır hale gelmiştir.

KLİKLER ARASI, İTTİFAKLAR ARASI KÖRÜKLENEN MÜCADELE, BÖLÜNME VE TASFİYELER!

Bugün AKP içerisinde dahi bu klikleşme söz konusu olmakta ve yer yer iç tasfiyeyle sonuçlanmaktadır. Kriz ve sorunlar o denli büyük ki "mutlak güç" olarak görülen Tayyip Erdoğan'ın damadı Berat Albayrak'ı bile tasfiyesine olanak vermektedir. Ki bu tasfiyeyle krizin, iç çatışmanın ne boyutta olduğunu, AKP-MHP or-

sistem faşizmi en barbar biçimiyle sahaya sürerek en demokratik eylem ve talepleri dahi ezmeye çalışır. Böylesi süreçlerde kendi sistem içi çatışmalarında dahi şiddetli bir biçimde saldırıya girer, egemen klik iktidarını sarsacak her türlü hareketin nefesini kesmeye yönelir. Zira küçülen pasta onun paylaşılmasına dair politik hesapları derinleştirir, halk kitlelerinin memnuniyetsizliğini kliklerin yönetme arzusu aynı zamanda birbirinin kuyusunu daha açıktan kazmaya zemin hazırlar.

çalama çabası boyut kazanır. Türk hakim sınıflarının ortak yönelimi ve bu yönelime uygun olan politik argümanlara yaslanma çabası ortaktır. Adeta bu yönelimden beslenen ve ona dayanarak güç oluşturmaya çalışan keskin bir mücadele söz konusudur. O da dış politikada bölgedeki emperyalizm uşağı diğer devletlerle gerginlik ve çatışma alanı yaratma pahasına politik hakimiyet mücadelesi, iç politikada da ekonomik kriz ve politik çıkmazın getirdiği öfkeyi "vatan savunusu", "dış güçlerin saldırıları" argümanları ekse-

taklıındaki uyumsuzluğun her an bir kopuşa yol açabilecek ve geleceği belirsiz kılan bir niteliğe sahip olduğunu göstermektedir. AKP içerisinde de son dönemde mevcut iktidara muhalif birçok kesim çıkmış, krizin derinleşmesine paralel olarak söylemlerini daha yüksek tonda dile getirmeye ve eleştirilerini daha sertleştirmeye başlamışlardır. Kriz döneminin sert koşullarını ve bu koşulların halkta yarattığı öfkeyi arkalarına almaya çalışan bu kesimler gerici çekişmelerini gerilim hattında tutmaya devam etmektedirler.

AKP-MHP ortaklığı mevcut şoven cepheyi güçlendirerek kriz koşullarını ve politik çıkmazlarını içte hafifletmeye çalışırken bu cephenin dışında kalan şoven kesimlere dahi aynı biçimde saldırılmaktadır. Bunlar içindeki iç klik mücadelesini derinleştirecek, ittifak politikasının daralmasını sağlayacak girişimler durmak bilmemektedir. Muharrem İnce'nin çıkışına dair AKP-MHP medyasının lojistik desteği, İYİP içindeki çatışmaların ana politik gündem haline gelmesi bunun açık göstergeleridir. CHP ve Saadet Partisi ile yaşanan çekişmeler, Babacan ve Davutoğlu ile yaşanan gerilimler de bunun bir parçasıdır. Gerektiğinde bu kesimlerin muhalif girişimlerine de aynı saldırganlıkla cevap verileceğinin sinyali verilmektedir. Bu kutuplaşma sistem içerisinde öylesine bir hal almıştır ki, AKP-MHP ortaklığının ortak projesi ile hapisten çıkarılan mafya artığı Alaattin Çakıcı dahi, böylesi çekişmelerde kullanılmak üzere piyasaya sürülmüştür. Bu kişilerin açıktan politik tavrı koymaları, ikinci büyük parti CHP liderine ölüm tehditleri savurmaları iktidarın çıkar ortaklığının aldığı karakteri gözler önüne sermekte ve bu klik bu söylemlere arkayla çıkarak kendine muhalif olan tüm kesimlere bir mesaj vermektedir. Bu mesaj gerektiğinde devletin tüm olanaklarının saldırmak için kullanılacağını; kendi norm, hukuk ve yasalarını da rahatlıkla hiçe sayacağını, resmi çeteleri olarak polis ve askerden sokak çetelerine kadar her grubu bu saldırılarda rahatlıkla hem diğer faşist kliklere hem de halk kitlelerinin

üzerine saldırtacağını içermektedir.

Bununla birlikte CHP içerisinde olan ancak insan hakları çalışmaları yürüten sık sık eylem ve yürüyüşlere katılan bazı kişilerin kısa

zamanda AKP'nin hedefine oturduğu, AKP'nin bazı CHP'li belediyelere ilişkin kayyum planlarını da çatışmanın boyutuna göre devreye girecek hamleler olarak görmek gerekir. MHP'nin geçtiğimiz günlerde "siyasi fosil" olarak adlandırdığı Babacan ise ağırlığını ekonominin oluşturduğu birçok konuda AKP-MHP ortaklığını hedef olarak eleştiriler yaptı. Kendisinin ve yakın arkadaşlarının geçmişte ekonomideki başarısızlıkları ve sorumluluklarının sık sık kendisine hatırlatılmasını ise aynı beceriksizlik ile geçiştirmektedir.

Bunun yanı sıra İYİP'de ise hangi kesimden yana tavır alınacağına dair derin tartışmalar söz konusudur. Bir taraftan kökeni ve hitap ettiği milliyetçi faşist kesim itibarı ile AKP-MHP ortaklığına göz kırpmakta, diğer taraftan da kendisine daha geniş bir varlık zeminini bulabileceği CHP ve Saadet Partisi'ne yakın durmaktadır. Ancak bu muğlak tutum İYİP içinde çatışmalara yol açmak-

ta ve ihraçlarla sonuçlanmaktadır. Parti içerisindeki MHP kökenlilerin büyük çoğunluğu HDP ile medyada manipülatif bir biçimde birlikte görünebilecekleri kaygısıyla CHP

ile de yakınlaşmaya temkinli durmaktadır. Fakat diğer siyasetlerden geçiş yapan kesimler ise AKP karşılığının yoğun bir biçimde işlenmesi için bu kesimlere yanaşma taraftarıdır.

ÇARE BULUNAMAYAN KRİZ VE UŞAKLIK YEMİMLERİ İLE ARANAN ÇÖZÜM

Böylesi süreçlerde kendi sistem içi çatışmalarında dahi şiddetli bir biçimde saldırıya girişir. Zira küçülen pasta onun paylaşılmasına dair politik hesapları derinleştirir, halk kitlelerinin memnuniyetsizliğini kliklerin yönetme arzusu aynı zamanda birbirinin kuyusunu daha açıktan kazmaya zemin hazırlar.

AKP ise bir yandan hız kesmeden tüm kesimlere yönelik saldırılarını sürdürürken diğer taraftan da aldatıcı "reform" paketleri ve vaatleri ile biriken öfkeyi kontrol altına tutmaya çalışmaktadır. Aralık ayında yapılacak AB Liderler Zirvesi öncesi yeniden reform ve AB ile müzakerelere dönmeye yönelik açıklamalar yapılmaya başlanmıştır. Erdoğan geçtiğimiz günlerde geçmişte AB'ye yönelik sarf ettiği tüm meydan okumaları unutmuş olacak ki, "Kendi geleceğimizi AB'den ayrı görmüyoruz, biz AB'ye aitez." açıklamalarına sarılmıştır. Yapılacak olan AB Liderler Zirvesi'nde "yaptırım kararlarının" görüşülecek olması TC'yi telaşlandırmış ve yakın zamanda Doğu Ak-

deniz misyonunun tamamlanarak Oruç Reis gemisinin geri çekileceğini, ekonomi ve yargıda reform paketlerinin yürürlüğe gireceği açıklanmıştır. Bunun yanı sıra Arınç ve Kalın'ın Selahattin Demirtaş ve Osman Kavala'nın yargı süreçlerine atıfta bulunmaları; iç politikada gerilim hattında bulunan kitleler ve devlet arasındaki çelişkilerin yumuşatılmasına yönelik aldatmacalar olarak yorumlanabilir. Pandemi süreci ekonomik sosyal ve siyasal krizleri derinleştirirken, devlet ise biriken öfkeyi kontrol etme telaşına girmiştir. Bunun yanı sıra AB tarafından yapılan yaptırım tehditlerini de savuşturmayı hedeflemektedir.

Kriz koşullarının ağırlaşmasının doğrudan bir sonucu olarak bu çekişmelerin de daha şiddetli bir hal alacağını görmek mümkündür.

Sistem içi gerici klikler dönemsel olarak bu kriz atmosferinin kitlelere getirdiği gerginlik ve öfkeyi de arkasına almaya çalışarak, halk kitlelerinin öfke ve yıkıcılığının devrimcileşerek tüm sisteme yönelmesini engellemeye çalışmaktadırlar. Diğer yandan ise kitleleri kendine yedekleyerek kendi sistem içi çatışmalarında koz ve araç olarak kullanılmaktadır. Ağır pandemi ve kriz koşullarının halkın sırtına bindiği, açlık ve yoksulluğun her geçen gün kendisini daha da hissettirdiği ve egemenlerin göz yumduğu bu koşullar kitlelerde biriken bir öfkeye ve sisteme yönelik öfkeye sebep olmaktadır. Bunun farkında olan ise sadece devrimci ve demokrat kesimler değildir. Gerici-faşist klikler bu öfkeyi hem sistem içine çekerek devrimci yıkıcılığını engellemeye hem de kendi gerici çıkarları ve hesapları için bir kaldıraç olarak kullanmaya çalışmaktadırlar. Kitleler nezdinde bu politikaları teşhir etmek, tüm bu sorunların tek sorumlusu olan sistemi ortadan kaldıracak devrimci mücadelede örgütlemek, bütün gerici sınıfların en büyük ortaklığının ve paydalarının halk düşmanlığı olduğunu teşhir ederek tüm gericiliği hedef almak tek çıkar yoldur.

ÖLÜMSÜZ YOLDAŞLARIMIZ SINIF MÜCADELESİNİN

30 Ekim-9 Kasım 2020'de Aliboğazi'nde Deniz (Cumhur Sinan Oktulmuş) yoldaşın önderliğindeki gerilla birliğine yönelik faşizmin gerçekleştirdiği operasyonda Cumhur Sinan Oktulmuş ölümsüzleşmişti. Eylül, Ekim ve Kasım ayında Halk Savaşının kurmayı Proletarya Partisi'nin çok ciddi kayıpları söz konusu olmuştur. MK üyesi Nubar ile birlikte komutanlardan Rosa, Dersim Bölge Komutanı ve Proletarya Partisi'nin kadrolarından Özgür ile birlikte Halk Savaşçısı Asmin ve son olarak Bölge Komutanlığı üyesi ve Proletarya Partisi kadrolarından Deniz ölümsüzleşmiştir. Verilen kayıpların niceliği yanında özellikle niteliği dikkat çekicidir.

Devrimci hatta tutunmaya yönelik dahi ciddi bir tasfiyenin olduğu, iddialı konumlanışın yıkıcı bir ideolojik erozyona maruz kaldığı, devlete karşı silah elde savaşa tutuşmanın "zor ve delilik" sayıldığı, sınıf mücadelesindeki hareketin geri düzeylere çekilmesi ve bir dizi tarihsel koşulların gericiliğe avantaj sağladığı koşullarda faşizmin, silahlı mücadeleye gözü dönmüş ve ağır, kanlı bir saldırıyı körüklediği bir dönemde Proletarya Partisi'nin kadrosal düzeyde bu sürece barikat olması bir çok açıdan anlamlıdır. Kayıpların nicelik yanında nitelik düzeyi, aynı zamanda savaş ve mücadele çizgisinin de aynı nitelikte örülme iradesine işaret etmektedir.

Zira hem parti, hem ölümsüzleşen kadrolar ve savaşçılar; deneyimli, birikimli, donanımlı ve davaya bağlı kadroların kolay yetişmediğini çok iyi bilmektedir. Bu bilme durumu sadece "hariçten gazel okumak" değil bizzat yaşamın gerçekliğinden, sınıf savaşı için ortaya çıkan ihtiyaçlardan, bu savaşı yürüten özne olmasından kaynaklı bir KAVRAYIŞTIR. Yani parti, kadroları ve ölümsüzleşen yoldaşlar kadar, bir kadronun önemini, kıymetini, hangi ihtiyaca yanıt olduğunu, nasıl yetişip piştiğini ve bir düzeye geldiğini kimse bilemez. Bu bağlamda ölümsüzleşen yoldaşlar, savaşı geliştirirken kendilerini koruma bilinciyle hareket etme zorunluluğunun farkındadır. Yine aynı şekilde parti, kadroları, militan ve taraftarları ile bir bütün olarak bu tür kayıpların ne düzeyde önemli ne boyutta boşluk bırakacağını hissedecek kadar meselenin ciddiyetindedir.

Bu durum ve gerçeklik partinin,

savaşın, devrimin ihtiyaçlarını ruhunda, benliğinde, tam da dövüşün ortasında hissetmeye yol açmaktadır. Bunun yakıcılığı; kaybı verenler, onları yakından tanıyanlar, onların yoldaşı olanlar ve toplamında şehitlerin bizzat birikimini-deneyimini-emeğini içine kattığı örgütü kadar kimsenin hissedemeyeceği açıktır. Ölümsüz yoldaşlarımız gerçektir, kavgayı büyütme çabasında, örgütü genişletme, partinin sorunlarına çare üretme, teorik-politik ve pratik katkıda, düşmanı aşındırma noktasında olabildiğince somut, berrak ve hissedilir şekilde vardılar, hissedilir bir şekilde partisi ve yoldaşları tarafından ihtiyaç duyulan özneydiler. Onların nasıl bir ihtiyacı, gereksinimi karşıladığı ve ortak davaya dair katkıları sunduğunu omuz başındaki, yanı başındaki, bir an dahi tereddüt etmeden canını verecek yoldaşlarından öte kimse bilemez.

ŞEHİTLERİMİZİN MİRASINI ANLAMAK, PROLETER DEVRİMCİLİĞİ KUŞANMAKLA MÜMKÜNDÜR!

Kavgada ölümsüzleşenlerimizin kaybı üzerinden, kimi kesimler, karnından konuşarak, kimi kesimler açık bir şekilde "kadrolar kolay yetişmiyor ve bu süreçte bu kayıplar maceracılık, devrimin uzun soluklu bir iş olduğunu göz ardı eden bir çizgi" ya da "düşmanın bu derece güçlü olduğu koşullarda bu kayıplar göz göre göre intihar" diyerek Proletarya Partisi'ne, inançla ve iradeyle ölümsüzleşen yoldaşlara "akıl vermeye" dönüyor ve kitlelerin duyarlılığına değil duygusallığına oynanarak kitlelerin soruna bakış açısına zayıflık katıyor. Yine "devrime" ve "halkın sorunlarına duyarlılık" adı altında kimi kesimler, savaş çizgisini yürüten iradenin "ölü seviciliği" ve sınıf mücadelesinin gerçek sorunlarını "şehit"ler üzerinden hamaset yaparak örtmeye çalıştığı eleştirisi yapmaktadır. Tarihte düşmanın azgınlığı, sınıf mücadelesinin geriye çekildiği ve kayıpların yoğunlaştığı dönemde bu türkü hep söylenmiştir. Ve şimdi biraz daha cüretli, hatta kendi gerçekliğine gerekçe yaratmayı da içerecek şekilde fısıltıyla ya da "açık yüreklilikle" ifade ediliyor.

Öncelikle komünistlerin kavgada ölümsüzleşen devrimci ve komünistlerle ilişkilenebilmesi asla "ölü sevici"lik" üzerinden gerçekleşmedi. Ölümsüzleşenlerimiz diyalektik-tarihsel materyalizmin bakış açısından bakıldığında; yaşadıkları,

yaşattıkları, katkıları ve kavganın tam ortasında üretip sundukları ile kimliklerini kazanırlar, var olurlar ve bu gerçekler üzerinden sahiplenilirler. Komünist hareket, ölümü kutsama üzerinden var olmaz, olamaz. Ölümü göze alacak şekilde, kendinden vazgeçme halinin yaşarken var ettiği birikim, deneyim ve kolektife kattığı şey ile onurlanır, övünür ve ölümle birlikte bunun tarihsel anlamda vücut bulduğunu bilir.

Bunu "ölü sevici"lik "ölümü kutsama" diye yargılamak, ancak kendinden vazgeçmeyen, kendini merkeze koyarak yaşayan dar bir mülkiyetçi bakış açısının ürünü olabilir. Bu bakış açısı duygulara hitap etmeyi başarır. Çünkü gelişmeleri, sadece ölüm kadar gerçek olan ve aynı zamanda geçici olan yaşamı kutsayarak, ne pahasına olursa olsun "yaşam sevici"liği" yapma durumuna düşmektedir. Bu yaklaşım, ölümü anlamlandıramadığı gibi yaşamı da anlamlandıramayan bir özel mülkiyetçilik kuşatması altında kalmıştır. Bu anlayışın yaşarken hayatı üretmesi kuşkusuz güdük, zayıf ve yetersiz olacaktır.

Bu güdük, zayıf ve burjuvazinin ideolojik kuşatması altında üretilen argümanlar, devrimin ziyafet sofrası olmadığını anlamayanların argümanı olarak tarihte mahkum edilmiştir ve hükümsüzlüğü ispatlanmıştır. Şehitlerimiz sınıf mücadelesine dair en duyarlı dokunuşları, en belirgin vurguları yapan öznelere. İçinden geçilen sürece, geleceğe dair politik okumaya, tarihsel bilince ve yönelime dair kavrayışı en güçlü gerçekleştiren ve buna en önemli katkıları sunan ölümsüz yoldaşlarımız olmaktadır. Bu, tereddütsüz bir şekilde bunun için can verme ile somutlanır. Bu eksende kavgaya girerken, kavgayı sürdürürken, davanın sürekliliğini sağlarken ne düşenlerimiz ne de onların "daha iyi yapın" diye talimat verdiği ardılları, soruna duygusal yaklaşmaz. Zira duygusallık gelişmelerden ve yaşananlardan etkilenerek, kendisine ve dar örgütsel hesaplara yönelik sonuçları önemseyerek hareket etmeyi getirir. Bu durum iç kargaşayı, gel-gitleri, sağ ve sol sapmaları doğuran sonuçlara neden olur. Özne ile nesnel olanın uyumsuzluğu bu durumda kaçınılmaz olacaktır gibi, oluşan şekillenmiş, küçük-burjuvazinin sınıfsal olarak mülkiyetçiliğine, ideolojik olarak dar hesapçılığına, politik olarak maceracılığına ya da yılgınlığına

neden olur.

Bizler ise sorunu, devrim için, proletaryanın tarihsel çıkarları ekseninde, sınıf mücadelesinin karşısında partinin önder olan rolüne yönelik bir duyarlılık ve sahiplenme ile ele alırız. Zira bu duyarlılık hali ve soruna duyarlı kılıp bunu politik-ideolojik bir güç haline getirme meselesi, sorunun kendisine ya da dar örgütsel hesaplarına yönelik etkisini değil, sınıf mücadelesine ve halkın çıkarlarına etkisi ve partinin tarihsel rolüne yönelik politik-ideolojik tesiri yönüyle bakarız. Yine gelişmenin ve olan şeyin, sınıf mücadelesine etkisi, etrafını kuşatan

sorunlara müdahilliği, belirlenen çizgiye tesiri ve süreci karşılama olanaklarına odaklanılır. Bu eksende sorunu değerlendirir, etkilerini örgütlemeye çalışır, anlık hesaplardan genel çizgiye yönelik üreteceği sonuçlara bakar ve bu duruma uygun olarak düzenleme ve biçim verme çabasına gireriz. Parti yaşanan kayıplara, şehitlerimizin hangi süreçte nasıl ve ne biçimde duruş sergilediğine dair bu anlamda duygusal yaklaşmaz, dar hesaplar ve var olma kaygısı ile yaklaşmaz, sınıf mücadelesinin ihtiyaçları ve gereksinimleri doğrultusunda en yüksek duyarlılıkla yaklaşır. Bu tutum proletaryanın kendini de yok etmeye kodlanmış sınıf bilincine, ideolojik olarak hesapsız duruşa, politik olarak içinden geçilen sürecin ihtiyaçlarının kavranmasına odaklanmış bir şekillenişe yol açar.

Ölümsüzleşen yoldaşlarımız bu şekilde bir biçimleniş içinde olup süreci karşılamaya, tasfiyeciliğe meydan

MAJUDESİNE DUYARLILIK ÖLÇÜMÜZDÜR!

okumaya çalışırken, partimiz de bunun tarihsel birikimi, yönlendiricisi ve önderi olarak yön veren bir konumlanışa kendisini demirler. Bu yaklaşım bizi konsantre bir sorumluluk, şehitlerimizi layıkıyla sahiplenme, çelişkileri çözmeye kodlanmış ve partiyi politik bir güç haline getirmeye endekli olacak şekilde sınıf mücadelesiyle kaynaşmaya götürecektir. Bu bağlamda Halk Savaşında verdiğimiz kayıplar, tepeden tırnağa bir politik kavrayış, ideolojik bir netlik ve geleceği kazanmaya yönelik bir duruş olarak görülmeli, tanımlanmalı ve kavranmalıdır. Başka türlü bir kavrayış oportünizme, tasfiyeciliğe kapıların

çocukları doktor, öğretmen olacak" (22 Kasım-Basından) şeklinde açıklamalarla, psikolojik savaşı tırmandırmakta, zafer çığlıkları atmaktadır.

Bu açıklamaların, tarihleri değişerek aynısını yaklaşık yarım asırdır ve son 35 yıldır onlarca başbakan, bakan ve üst düzey devlet görevlilerinden duymaktayız. Süleyman Soylu, 2018'de de bir sonraki yıl için aynı vaatlerde bulunmuştu. Süleyman Soylu'yu tarih yargılamakta ve söylediklerini açık şekilde mahkum etmektedir. Gerçekler Soylu'nun karşısında başka bir dil kullanmakta, başka bir haykırıya neden olmaktadır. Gerilla karşısında kazanılmış her başarının sadece geçici olduğu, gerillanın verdiği her kaybın savaşın işleyen kuralına dair keskin ve net bir hatırlatmayı içerdiği açıktır. Hiç kuşkusuz Süleyman Soylu'nun ve tüm gerici egemen sınıfların teknolojik üstünlüğün getirdiği sarhoşlukla, idealizmle, "savaşta insanın dinamik rolü"nü yok sayması onların en büyük zaafi ve zayıf karnıdır. Zira savaşta "insanın dinamik rolü" Soylu ve onun gibi tüm gericileri ileri ve haklı olanın karşısında mahkum etmiştir.

Zayıf gücün güçlü olanı eritmesini hedefleyen haklılık temelinde şekillenen gerilla mücadelesi karşısında haksız savaş ve onun dayanağı olan ve korkaklığın örtüsü haline gelen teknolojik donanım mahkum olacaktır.

Proletarya Partisi, gelişmeler karşısında Halk Savaşı stratejisini daha güçlü ve daha etkili hale getirerek, daha ileri düzeyde örgütlenmiş, tarihsel haklılığının bilincini daha fazla kuşanmış olarak "zafer çığlıklarını" egemenlerin boğazına dizecek donanım, deneyim ve güce sahiptir. 1970'lerin başında 15-16 Haziran başta olmak üzere işçi-köylü-öğrenci hareketinin üstüne tüm devlet aygıtıyla saldırıya geçildiğinde, 1977 1 Mayıs'ında ve daha sonraki bir çok 1 Mayıs'ta katliamlar yapıldığında, 12 Eylül'de halk yığınları ve devrimciler katledilip-işkencelerden geçirilip sindirilmeye çalışıldığında, 90'larda sokak infazlarıyla köyleri ve gerillanın yaşam alanı ormanları yok ederek tümünden imha savaşı örgütlendiğinde, 2000'lerde "hayata

dönüş operasyonlarıyla" devrimci tutsaklar yakılarak-kurşunlandığında, serhildanlarda "çocuk ve kadın da olsa" denilerek katliamlar yapıldığında, Roboski'de köylüler F-16'larla bombalandığında bu zafer çığlıkları başka faşist figürlerden, başka seslerden ama aynı ton ve iddiayla haykırılmıştı.

Devrimci hareketin tarihi de bu sözleri duymakla, bu tehditleri dinlemekle yetkinleşti, deneyim kazandı ve bu sözlerin karşılığının tarih karşısındaki hükümsüzlüğünü bir kavrayışa çevirdi. 1971 silahlı devrimci çıkışında Mahirler, Denizler, Sinanlar katledildiğinde, 1980'lerde devrimci hareketin ağır şekilde darbelenmesinde, 1990'larda ulusal hareketin binlerce gerilla kaybında, 1990'da Dev-Sol'un onlarca kadrosunun imha edilmesinde, 1990'nın ikinci döneminde binlerce devrimcinin katledilmesi ve tutuklanmasında, 2005'de 17'lerin acımasız şekilde Mercanlarda imhasında ve daha onlarca kayıpta faşizmin "kazıdık, kökünü getirdik" haykırıışlarını duyduk.

Parti de 48 yıllık deneyimiyle başına gelenlerden ve gelmiş olanlardan bu zafer çığlıklarının anlamını iyi bilmektedir. 1973'de kuramcı ve kurucu Önderi Kaypakkaya işkencehanelerde katledildiğinde, 1981-84 arasında onlarca kadronun katledilmesi ve tutuklanmasında TV'lerde "teslim olun" çağrıları yapılmasında, 1986 Kasım'ında 7 parti delegesinin ve 2 halk savaşçısının katledilmesinde, 2000'lerde Karadeniz gerilla güçlerine yönelik imha savaşında, 2015'den itibaren Dersim'de verilen onlarca gerilla kaybında "bitirdik, bellerini doğrultamazlar" yaygarasını duyduk.

Yani faşist İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun açıklamaları, özgün ve özel bir açıklama ve yaratıcı yalanlar değil bir devlet geleneği, faşizmin bildik türküsüdür. Aynı türküyü farklı seslerden defalarca dinledik. Tarihsel hafızamız ve başımıza gelenler, siyasal tarihimize dair kavrayışımız, davamızın zorunluluğu-doğruluğu ve haklılığı ve faşizmin gerçekliği meselesini hiçbir faşist propaganda, psikolojik savaş argümanı ve yaşananlar

karartamaz. Daha fazlasıyla sınanmış, üstesinden gelmiş, boşalan mevzileri doldurmuş ve süreklilik sağlamış bir devrimci tarih ve özelde Proletarya Partisinin tarihi SÜLEYMAN SOYLU için referans olmalıdır. Bunu bir kez daha Nubar, Rosa, Özgür, Asmin ve Deniz yoldaşların ölümsüzleşmesi vesilesiyle ona anımsatmak zorunlu olmaktadır. 2015'den bugüne verilen kayıplara rağmen Proletarya Partisi, şehitleriyle "buradayız, yenilmedik, bitmedik ve mutlaka giden her yoldaşın mevzisi doldurulup, büyütülecektir" mesajı vermektedir. Haksız olanın, güçlü olanın kendini kalıcı, değiştirilemez ve yenilmez görmesi yeni değildir, tarihin çöplüğü bu anlayışlarla dolup taşmaktadır. Yaşanan saldırılar azimle, kararlılıkla ve inançla, bilimle ve halka sonsuz bir güvenle hareket etme, donanma çabasına daha güçlü bir gerekçe olacaktır, olmalıdır.

Tarihin hafızası güçlüdür, karşı koyuşun, silahlı örgütlenmenin tarihsel zorunluluk yanında güncel toplumsal ihtiyacı açıktır. Faşist diktatörlük, her türlü zoru kullanarak, savaş aygıtlarını kuşanarak ezilenlerin bilincine, ayağına ve kollarına zincir vurmaktadır. Buzincirleri parçalayacak olan ise yine zorun, tüfeğin kendisidir. Bir halkın ordusu yoksa o politik olarak güç olma koşullarından yoksun kalacaktır. Ülkenin sosyal, siyasal, iktisadi ve tarihsel şartları iktidarın Halk Savaşı çizgisinde kazanılacağını kesin çizgilerle açık etmektedir. Halk Savaşında süreklilik ise yine tarihsel zaruret olarak açığa çıkmaktadır. Doğru bir politik donanım kazanmak, gelişmelere ve çelişkilere Halk Savaşı çizgisiyle müdahale ile çözüm üreten yeteneği biriktirmek, bu topraklarda komünist öncünün silahlı mücadele olmaksızın doğru çizgiyi üretme olanağının imkansızlığını kavramak, gelişmelerin ve çatışmaların devrim için büyük olanakları mayaladığı koşullara en hazırlıklı bir proleter devrimci çizgi inşa etmek ve Nubar yoldaşın "yola uzun bakmalıyız yani kaybettiklerimize değil kazanacaklarımıza ve kazanmaya mahkum olduklarımıza" sözlerini içselleştirerek şekillenmek ve kayıplarımıza bu eksenle anlam yükleyerek kavgayı daha güçlü omuzlamak gerekmektedir.

aralanması anlamına gelecektir.

FAŞİZMİ TARİHSEL HAKLILIĞIMIZLA VE HALKIN ÖRGÜTLÜ GÜCÜYLE MAHKUM EDİP, YIKACAĞIZ!

Yaşanan kayıplar, verilen şehitlerimiz faşist diktatörlüğü ise ciddi bir "zafer" sarhoşluğuna sürüklemiştir. "Bu yıl terörün kökünü kazıyacağız, kazıdık" cümleleri faşist diktatörlüğün en yetkili ağzından düşmemektedir. Ulusal hareketin gerilla mücadelesine karşı zafer çığlıkları daha üst perdeden atılırken, partimizin de "artık can çekiştiği ve son kişi kalmamacasına sürecin devam ettiği" belirtilmektedir.

Faşist diktatörlüğün İçişleri Bakanı faşist Süleyman Soylu, "Allah nasip ederse 2021 yılında şu tarihlere geldiğimizde terör örgütünün Türkiye'de kalan fertlerinin teslim olduğunu, teslim olmayanların ya kaçtıklarını ya da etkisiz hale getirildiklerini Cenabı Allah'ın bize göstereceği inancındayım." (19 Kasım-basından) "Bu topraklarda bir tek terörist kalmayacak. Bu toprakların

Kadın Örgütlerinin Rosa ve Asmin Yoldaş Şahsında Görmedim/Duymadım Hali ve Suskunluk Nedenleri Üzerine!

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Gün'ünü geride bırakırken Halk savaşında ölümsüzleşen Rosa (Fadime Çakıl) ve Asmin (Gökçe Kurban) şahsında faşist devletin; mücadelenin en ön saflarında, en yüksek düzeyde örgütlenmiş kadınlara yönelik düşmanlığını savaş politikasının en vahşileriyle görmektedir. Bu süreç kimi gerçeklerin incelenmesini gerektirmekte, kadın kurumlarına şu soruyu sormamızı sağlamakta. Katledilen her kadını isyan çığlığına dönüştürme çabasında olan devrimci, demokrat, ilerici kadın kurumları ve feministler cephesinde yani genel olarak kadınlar cephesinde bu vahşi, faşist, kadın düşmanı, saldırı karşısında nasıl bir tavır alınmıştır? Kadın özgürlük mücadelesinin geleceği için sorgulama yapıldığında net fotoğraf; görmedim, duymadım hali ve suskunluk.

Elbette bu sorgulama ve sorular tüm devrimci, demokrat, ilerici kurum ve yapılar açısından da yapılabilir/sorulabilir. Ancak kadın cephesinde sorgulama sınıf ve kadın mücadelesi içinde özel bir yer kapladığı için çok daha önemli olmakta. Toplumun büyük bir korku iklimine sokulmaya çalışıldığı, baskı, şiddet, yasaklama, tutuklama, işkence yöntemleriyle halkın öfkесinin önüne, karşı devrimci zorla set örülmeye çalışıldığı böylesi bir süreçte kadın kurumlarının dayanışma ruhunda ortaya çıkan yabancılaşma olgularına, kadın direnişlerinin sahiplenilmesi sorununa, kadın düşmanı politik şiddete karşı mücadelelerde kadın bilincine, kadın sorumluluğuna değinilmemesi doğru olmayacağı gibi devrimci kadın sorumluluğumuzun da inkarı olacaktır. Bu sebeple Rosa ve Asmin yoldaş şahsında örgütlü, savaşçı kadınlara yönelen şiddete karşı sadece sahiplenilmelerinin zayıflığına değil tam bir görmezden gelme ve suskunluğa boğulma halini ve bu durumdan nasibini almış başta devrimci kadın kurumları olmak üzere ilerici gördüğümüz tüm kadın örgütlerini, kadınların birlik ve mücadelesine olan inancımızla eleştirme hakkımızı kullanıyoruz. Her ne kadar dayanışma ve sahiplenme özgülünde bir tartışmaya ihtiyaç duyulsa da devletin katlettik-

ten sonra başını kestiği Asmin yoldaş şahsında ortaya çıkan tablonun kadın olmanın, ezilen olmanın, tutarlı demokrat olmanın sorumlulukları başlığında da ele alınması ve sorgulanmasını esas nokta olarak görüyoruz.

BİR KADIN İÇİN SAVAŞMAK, SAVAŞAN KADINI SAHIPLENMEK!

Kadınların her gün katledildiği, cinayetlerin sistemli ve örgütlü biçimde sürdüğü, kadının erkek şiddetinin "kurbanı" haline geldiği bu süreç, olağanlaşan, normalleşen, hatta gösterilen refleksler bakımından bir alışkanlığa dönüşen, sistematik olarak kendini yeniden üreterek tüketen ve çoğu yerde kabullenişleri barındıran anlayışları da ortaya çıkardı. "Ölmek istemiyorum" yalvarışları sloganlaşırken aman dilemeyen kadınlar görünmez kılındı. Katledilen kadınların fotoğrafları sosyal medyada paylaşılarak duyarlılık ve mücadele çağrıları eşliğinde katliamların önlenmesi için kadınların seslerine yankı aranır hale geldi. Bu yankı arayışları kadının özgürleşmesini sistem içi çözümlerde arama çizgisinden menkul biçimde ilerlemekte iken kadın kimliğine yönelen saldırıların kimi yasal düzenlemelerle çözüleceği anlayışları pekiştirildi. Yasal değişiklik talepleri uygulanıp uygulanmadığına bakılmaksızın, devletin niteliğinin görülmemesi eşliğinde reformsal değişikliklere havale kolaylığına sığınarak şekillendi. Kadına yönelik şiddet, kadın özgürlük mücadelesinin etkin politik gerekçesi haline gelirken kadın cinayetlerinin durdurulması, yaşama hakkı, insan hakları, kadın ve erkeğin eşitliği vb. kapsamlarında çok yönlü politikalar, bu politikaları yaşam buldurmak için kurulan ortak mücadele platformları vd. oluşmuş durumda. Faşizme karşı birleşik mücadele siyaseti bir yanda örgütlenirken tüm kadın kurumlarının dillerine pelesenk olmuş mücadelenin olmazsa olmazı olarak görülen faşizme karşı olmasa bile erkek egemen şiddete ve kadına yönelen her türlü şiddete karşı "kadın dayanışması", "kadınların birbirini sevmesi", "birbirimiz için direniş ve mücadele" şiarlarının içerik ve özlerine dair söylenmesi gerekenleri söylemek kaçınılmazdı. Her bir kadına yönelen şiddete karşı ses olmak, bütün bu çığlıkları birleştirmek neden başarısız oluyor? Bu sorgulama şu soruları sormamızı da koşulladı.

Feminist, sosyalist feminist, Marksist

feminist ya da devrimci kadın örgütleri ya da yurtsever kadın kurumlarının kadın şiddetinin son bulması ya da kadın cinayetlerinin durdurulması anlamında izledikleri siyaset nedir? Bu siyaset faşist devlet şiddeti karşısında ne olmaktadır? Devlet şiddeti Kendine yöneldiğinde alınan tutumla başkasına yöneldiğinde siyaseten değişen nedir? Dayanışma ve birlikte mücadele nasıl örgütlenecektir?

Bu yıl 25 Kasım'ın şiarlarına yansıyan politik içerik "birbirimiz için"di. Kadınların dayanışma ve birlikte mücadelesine vurgu ile kadınların eşitlik, özgürlük için ortak eylemi ve direnişi öne çıktı. Kadınların ve genel olarak ezilenlerin birlik ve mücadelelerine yapılan bu politik vurgu söylem bağlamında olsa dahi çok değerlidir. Ancak yakıcı olan kadınların birlik ve dayanışmasını zehirleyen "mış gibi" kimi olgulara vurgu yapmadan geçmemek gerekmektedir. Ve ancak o zaman dayanışma birlik ve mücadele dediğimiz şeyin içeriğinin yani niteliğinin ne olduğu da daha anlaşılır olur. Kadınlara yönelik saldırıların olduğu boyut göstermelik, sözde olguları kaldıramayacak kadar ağırlaştırılmıştır.

Başta feminist kadınlar özgülünde başlayıp gelişen bir kültürle karşı karşıyayız. En özünde kadını erkeği karşı karşıya koyarak kadına yönelen saldırıyı özel alana hapseden ve tekil erkeğin vandallığına bağlayan anlayış çıkış noktasından başlayarak kadınları da örgütlü ve bağımsız, karma örgütlerde örgütlü ve kadın kurumlarında örgütlü diye ayıran feminist kadınları kendi cinsiyet kimliğini seven ve dayanışma içerisinde olarak kodlarken karma örgütlerde olan kadınları cinsiyet bilincinden yoksun ve erkek gibi damgalayan nihayetinde kadını da kadını karşı karşıya getiren anlayış serpilip büyümüş kadınların tüm mücadele alanlarına sirayet eden bir boyut kazanmıştır. Peki bunca kadınsallığın vurgusu yapılırken savaşçı kadınlara uygulanan şiddete karşı neden sessiz kalınmaktadır, neden?

Kadınlar birlikte mi, güçlü mü? Neden yaşasın kadın dayanışması? Nerde kadın cinayetleri politiktir anlayışı? Özel olan politikken neden en yüksek düzeyde uygulanan örgütlü, politik şiddete karşı sessizlik? Dayanışmaya neden ihtiyacımız var? Dayanışma ne zaman aklımıza geliyor, ya da gelmiyor? Tekil erkeğin şiddetine öfke ku-

sulurken, savaşan kadınlara yönelik erkek egemen devlet şiddetine karşı umursamazlığın sebebi ne? Nerede kadınların isyan çığlıkları...

En başta kendimize sorduğumuz bu soruları, dileriz başta devrimci kadın örgütleri olmak üzere tüm ilerici kadın kurumları kendine sorma cesaretinde olur açık ve samimi şekilde kendi gerçeğiyle hesaplaşma olgularını gözden kaçırmadan yanıtlama cüretini gösterir. Bunun yanı sıra elbette tüm örgütleri bir ve aynı görmüyoruz bunun için de devrimci çizgide kadın çalışması yapan kurumlarla diğer örgütlenmelerin yukarıda ifade etmeye çalıştığımız gerçekler karşısında sorumluluğunu eşitlemiyoruz. Her kadın kurumu iddiasına uygun kendini sorguladığında kadının kurtuluşu için çıkaracağı çok önemli sonuçlar bulacaktır.

SABAHA GÜNEŞ OLANLAR VE SUSANLAR!

Asmin ve Rosa yoldaş sabaha güneş olurken üzerine ateşten bir gömlek giydiğinin bilincinde insanlığın kurtuluşu sorununa cepheden en net yanıtı verirken başını koymuştu umut adına, gelecek adına bu sebeple onun başının kesilmesinin mücadele içerisinde karşılığı bellidir. Ancak kadına yönelen şiddet karşısında "susmuyoruz, korkmuyoruz, itaat etmiyoruz" şiarının karşılığı neden devrimci kadınlar söz konusu olduğunda suskunluğa dönüşüyor. Anlaşılan odur ki en demokratik, insani ve kadın değerleri açısından bile savaşan kadınların sahiplenilme sorunuyla karşı karşıya kalması devrimci mücadeleye uzaklıkla ilgili değil tutarlı bir kadın özgürlüğü savunusuna dahi yabancılaşma ve çürümeyle ilgilidir. Kadını ve erkeği cinsel kimliğine hapseden özel olanın politik içeriğine vurgu yaparken politik olanın toplumsal ve sınıfsal niteliğini gizlemeye çalışan bir anlayışın ürünü ve sonucudur. Devrimci kadınlar söz konusu olduğunda suskunluk, duyarsızlık bu duyarsızlığın özündeki duruşsal tutarsızlık, niteliksel boşluk kadının özgürleşme mücadelesinin önünde en önemli sorunlar haline gelmiştir. Kadınlar, kadın kurumları bir ayrışma ile daha karşı karşıyadır. Sabaha güneş olanlar ve susanlar! Bu ayırım en temel ayrışmanın ideolojik yansıması olarak da kavranmalıdır.

Kampanya Çalışmalarımız Üzerine: Kendi Gücüne Güvenmeyi Esas Alma

Faşist diktatörlüğün iç kriz dinamiklerini her cephede saldırganlık olarak somutladığı bir süreçten geçiyoruz. Ekonomik ve siyasi kriz pandemi kriziyle de birleşerek katmerli bir saldırganlık halini almaktadır. Savaş ve işgaller faşizmin şovenizm kampanyaları eşliğinde hayata geçirilmekte, kitlelerin büyük kısmı "şovenizm" zehrinin büyüünde sömürülmeye devam edilmektedir. Bu koşullar içerisinde özellikle halk gençliği olmak üzere halk kitlelerinin önemli bir bölümü geleceksizlik kuşatması altındadır. Böylesi bir iklimin kuşkusuz umutsuzluğu beraberinde getirmesi mümkündür fakat bu sürecin esasta halk gençliğini daha da politik bir düzleme çektiği açıktır. Uzaktan eğitim süreci ilkökul öğrencileri de dahil tüm öğrenciler tarafından eğitim sisteminin niteliğinin, gerici içeriğinin ve eşitsizliğinin alabildiğine teşhir olduğu bir gerçekliği ortaya çıkarmıştır. Yine üniversitelerin işsizlik ve geleceksizlik tezgahının son halkası olduğu bu süreçte kendisini daha da belirgin olarak göstermiştir.

Tüm bu gelişmeler içerisinde YDG olarak "Özgürlüğümüz ve Geleceğimiz İçin Örgütlenelim!" şiarını esas alan ve halk gençliğinin bu süreçte öne çıkan çelişkileri üzerinden örgütlenme perspektifli bir çalışmayı hayata geçiriyoruz. Yoğunlaşmış çalışmamızın bu süreçte mütevazı ama sağlam ör-

gütlenmeler yaratmayı esasına alan bir çalışma olduğunu belirtelim. Bu çalışma ile hem yaygın hem görünür bir A/P çalışmasını hayata geçirmeyi, örgütlü gücümüzü tüm bu çalışmalar içerisine katmayı hedefledik. Kolektif bir çaba ve emeğin hayata geçirildiği çalışmalarımız birçok yoldaşımız açısından ilk afiş, bildiri dağıtımı vb. gibi deneyimleri beraberinde getirdi. Varolan gerçekliğe hapsolmeden

olmayı sağlamıştır.

Çalışmalarımızda bir diğer öne çıkan yöntem de "kendi gücüne güvenme"dir. Bilindiği gibi gençlik mücadelesi alanında çeşitli platform ve yapılarla da takvimsel süreçler ve refleksif eylemler de bu platformlardaki bir araya gelişler ile örgütlenmektedir. Bu çalışmaların nispi olumlulukları olmakla beraber bağımsız politika

başka sınıf ve tabakaların peşinden sürüklenmeyi tarif eder ki devrimde halk gençliğinin öncü ve örgütlü olması itibariyle Komsomol'un konumlanmasına aykırı olan bir durumu yaratır. Bu da devrimi örgütlemeye kendi görevlerinden imtina etmek anlamına gelir.

Bu anlamıyla kendi görev ve misyonlarımızın belirleyici olduğu bir çalışmayı hayata geçirmekteyiz. Çünkü komünist öncü, tarihsel rolünü başka sınıf ve kesimlerin (burjuva, küçük burjuva vb.) çıkarına değil proletaryanın sınıf çıkarlarına uygun olarak yerine getirir. Konumlanmasını bu temelde ele alır. Buna hizmet edecek bir devrimci faaliyet göreviyle yükümlüdür. Buna gölge düşürecek her şey onun bu tarihsel rolünden uzaklaşması, öncü ve önder rolünü basitleştirmesi anlamına gelir. Bu anlamıyla bu rolün silikleşeceği her

çalışma, platform, birlik vs. devrime hizmet etmeyecektir. Kampanya çalışmalarımız bu anlamda berraklaşan bir bilinci de bizlerde yaratmıştır. Önümüzdeki çalışmalarda daha geniş kesimlerle buluşmayı hedeflediğimiz ve somut örgütlenmelere yöneleceğimiz bir süreç olacaktır. Çünkü örgütlülüğümüz gücümüzdür, bu gücümüzü geliştirdiğimiz oranda devrim yürüyüşümüz hızlanacaktır.

(Bir YDG'li)

önümüze daha kapsamlı planlamalar koyarak çalışmalarımızı hayata geçirmekteyiz. Yer yer bizleri de etkisi altına alan kitlelerin gerçekliği ile kendi gerçeklik ve durumumuzu eşdeğer görme hali bu çalışmamızda geride bırakılmış, daha iddialı ve daha kararlı bir hat çizilmiştir. Pratik sürecin öğreticiliği tüm çalışmalarımız boyunca esas alınarak ve deneyimleri ortaklaştırarak ilerleme yöntemini esas aldık. Bu da hem kolektif bir birikimi sağlamış hem de faaliyetimize hakim

yürütme noktasında belli tıkanmaları beraberinde getirmekteydi. "Eylemde birlik, ajitasyon-propaganda serbestlik" ilkesi ile hareket ettiğimiz bu platformlar "eylemde birlik" sağlama adına eylemin ve A/P'nin politik içeriğinin giderek zayıf olduğu durumları yaratmıştı. Çalışmalarımızda bu anlamıyla kendi gücümüzü esas alan bir hattı izlemeye ve önümüzdeki süreci de bu temelde örgütlemeye devam edeceğiz. Çünkü bunun tersi her yaklaşım sınıf mücadelesinde

YDG'nin Kampanya Çalışmaları ve Örgütlenme Çağrılarını Devam Ediyor

İSTANBUL

Geleceksizliğe karşı başlattığımız örgütlenme çalışmaları tüm hızıyla sürerken, kampanya kapsamında ajitasyon/propaganda çalışmalarımızla Kadıköy'deydik. Çalışmalarda yüzlerce afişin yanı sıra sticker ve pankartlarla da yaygın ve görünür çağrılar yapıldı.

Rıhtım, Yeldeğirmeni, Söğütluçeşme, Bahariye, Caferağa, Halitağa, Ayrılıkçeşmesi ve Moda bölgelerinde yapılan çalışmalarla örgütlenme

çağrılarını yineledik. Kitle ile yapılan sohbetlerde de bir kez daha iyi anlıyoruz ki isyanımızı ve tepkimizi örgütlü güce dönüştürdüğümüz oranda yarın kazanabiliriz.

ANKARA

Ankara'da 100. Yıl, ODTÜ, Mamak, Tuzluçayır ve Kızılay'da afiş, sticker ve pankart çalışmalarımızla halk gençli-

ğini kuşatan geleceksizliğe karşı #BizizGelecek diyerek örgütlenme çağrılarımızı sürüyor. Çalışmalarımızda görünür bir faaliyet açığa çıkararak gençliğin yüzünü mücadeleye dönmesi gerektiğini vurguladık.

ANTAKYA

Kampanya çağrılarımız Ankara ve İstanbul'un yanı sıra Antakya Samandağ'da yapılan yaygın afişleme ve sticker çalışmaları ile de devam ediyor. Polis ve jandarma baskılarının devrimci faaliyeti engellemeye çalıştığı koşullarda tüm baskı ve engellemeye karşı Antakya sokaklarını örgütlenme çağrılarımızla doldurduk.

'Biden'in Zaferi Anti-Emperyalizm Olarak Kutlanamaz: Filipinler Komünist Partisi'ne Açık Mektup'

ABD'deki seçimler, son süreç içerisinde dünya gündemini ciddi anlamda etkiledi. Bu et-kide kuşkusuz ki dünyanın en büyük emperyalist güçlerinden biri olan ABD'nin dünya konjonktüründeki yerinin payı vardı.

Özellikle kendine "Maoist" diyen bir dizi yapının ABD seçimlerine yaklaşımı dikkat çekiciydi. Bu anlamda ABD içinden yürütülen tartışmalar vardı. Fakat aşağıda çevirisini yaptığımız metin, ABD emperyalizmiyle mücadele halinde olan ve on yıllardır silahlı mücadele veren Filipinler Komünist Partisi'nin görüşlerini ifade etmesi anlamında çok daha çarpıcıdır.

FİLİPİNLER KOMÜNİST PARTİSİ'NE AÇIK MEKTUP

Filipinler Komünist Partisi (FKP); mücadele boyunca gelgitlerle, ilerleme ve gerilemelerle 1969'tan bu yana silahlı mücadeleyi sürdüren Mao Zedung düşüncesinden etkilenen bir örgüttür. Dünya devriminin bir parçası olarak Yeni Demokratik Devrim için verdikleri mücadele savunulmayı hak ederken, FKP'nin böylesine dikkate değer bir silahlı mücadele vermesi, önyak oldukları revizyonizm ve liberalizmi daha da tehlikeli hale getiriyor.

Alışlagelmiş ABD revizyonistleri, küçük etkileri ve kimliklerinden yoksun olmaları sebebiyle taşıdıkları ağırlık çok az ve söylediklerinin çoğu güven vermiyor. Fakat silahlı mücadelelere önderlik eden meşru bir örgütün, ABD revizyonistleriyle aynı geri ve yanlış fikirleri yaymaya başlaması başka bir konudur.

FKP'nin ABD seçimleriyle ilgili yakın tarihli bir açıklamasında, yoldaşlar şunları ifade ederek Maoizm'e karşı bir konuma geçiyorlar: "Amerikan halkı, geçtiğimiz günlerde sonuçlanan başkanlık seçimlerinde ABD Başkanı Donald Trump'a karşı oy verdikleri ve dört yıl daha Trumpçı faşizmi, militarizmi, ırkçılığı, kadın düşmanlığını ve gericiliği önlediği için övgüyü hak ediyor." Bu, onların politik çizgisinin bir yerde toplanmasıdır ve bu yüzden içinde buldukları çelişkili durumu ortaya çıkarmak üzere yeniden tahlil edilmeleri gerekiyor.

FKP, argümanlarında, sahte seçimlerde birbiriyle yarışan burjuvazi destekli zengin adayları halkın göstergesiymiş gibi ilan edip, gerici burjuva demok-rasisini meşrulaştırma çabası içinde bunu iddia ediyor! Makalelerinin, Biden kampanyasının emperyalist çıkarlarından, geçmişinden ve siyasi programından bahsetmeyi unutmaması şaşırtıcı değil. Bu, FKP'nin yaptığı ilk şey değil; "faşizme karşı çıkmak" adına kendi ülkelerinde de aynısını yap-

tılar. Önceleri Aquino rejimiyle aynı saftaydılar, sonra rejim tarafından Duterte'ye ödenen sözlü hizmete karşı çıktılar. Şimdi faşist olarak nitelendirildikleri kişiye, "ilk sosyalist başkan" diyecek kadar ileri gittiler.

FKP, "ABD Başkanı seçilen Joe Biden, tüm ülkeyi yutan devasa bir demokratik kitle hareketi dalgasının zirvesine çıktı" dedi. Bu kesinlikle doğrudur, Mayıs Ayaklanmaları için olmasa bile, Biden'in seçim furçasında Trump'ı dar bir şekilde yenilgiye uğratması daha az olası olurdu fakat FKP'teki yoldaşlar, rakip emperyalistlerin kendi kariyerist gündemleri için halkın mücadelelerini kendi gerici işlerine alet etme rolünden bahsetmiyorlar. Halkı, kendi gerici işlerine alet etmeleri onları yanıltmakta, kitle hareketlerini bastırmakta ve onları bir sömürücü markayı diğerine onaylama bataklığına hapsedmektedir. FKP bunu da biliyor ve bunu belirtmeyi bilinçli olarak reddediyor.

FKP, Biden'in oportünist bir şekilde siyah halkı kandırıp kullanarak göreve geldiği gerçeğini gizliyor. Biden başından beri "yasa ve düzen" siyasetini yaparken, siyahların yaşamları için

hareketin talep ettiği 'polis finansmanını azaltın' gibi en temel, ilerici reformlara bile karşı çıkıyor. FKP, Trump'ın sağlık krizini gereksiz ölümlerle sonuçlanan çok kötü bir biçimde ele aldığı anlıyorlar, ancak elbette, Biden'in pandemiyle fiilen mücadele edebilecek ücretsiz sağlık hizmetlerine muhalefetinden bahsetmiyorlar. Biden, tıpkı Trump gibi, gerici liberal demokrasinin temsilcisinden başka bir şey değil. Halkın Trump'a duydu-

halk savaşıyla ortadan kaldırmaktır.

Halkın Kürsüsü, Filipinler'de emperyalizme (esas olarak ABD, ama aynı zamanda Çin sosyal-emperyalizmine), yarı-feodalizme ve yarı-sömürgeciliğe karşı enternasyonalistler olarak silahlı mücadelenin devam etmesini desteklemektedir. Bu desteğin yanında; revizyonist, uzlaşmacı ve oportünist bir çizgi olan ABD seçimleriyle ilgili siyasi çizgilerini de eleştirmektedir. Trump'ın emperyalizmine yönelik öfke Biden'a çevrilmelidir. Biden halk için bir zafer değil, düşmandır. Bu konuda her şey çok açık bir şekilde masaya yatırılmalıdır.

Halkın görüşlerinden, FKP'nin, ABD emperyalizminin yeni bir genelkurmay başkanının gerici, ülkesinin topraklarını satan Duterte rejimine karşı baskı yapmasının bir şekilde daha kolay olacağı yanılsaması altında çalıştığı anlaşılıyor. Böylece FKP, emperyalizmi kapitalist üretim tarzının kaçınılmaz yozlaşması değil, bir politika olarak kavramanın umutsuz tuzağına düşüyor. Büyük Lenin, bu tür yanlış anlayışlara karşı acımasız mücadeleler verdi ve bu konuda dönek Kautsky'nin tozunu atmamıza gerek yok. ABD'deki yeni emperyalist genelkurmay başkanı, Filipin halkı ve Amerikan halkı için yalnızca daha fazla baskı, daha fazla acı ve daha fazla terörü temsil ediyor. Şu da açıkça ifade edilmelidir ki; en engin kitlelerden, yalnızca nöbetçi değişiminden ibaret olan bu olaylarla ilgili hiçbir kutlama tepkisi yok. Filipinler Komünist Partisi, devrim güçlerini, büyümesi yalnızca kendi silahlı mücadelelerini güçlendirecek olan dünyanın tek hegemonik süper gücünde gerçekten inşa etmeye çalışmak istiyorsa, emperyalist seçimlerin bu tür oportünist kutlamalarından vazgeçmelidir.

ABD'deki devrimciler, bu çelişkileri açığa çıkarmaya devam etmeli ve Biden'a, Trump'a karşı ortaya koydukları aynı enerji ve kararlılıkla, temkinli ve gereğine uygun bir şekilde karşı çıkmalıdır. Seçimler bir zafer ya da bir erteleme değil, emperyalist ege-men sınıfın gerici eski devletine, seçim saçmalığına ve onları temizleyen, çelişkileri gizleyen oportünizme karşı daha da sert mücadele çağrısıdır.

“Dizlerimizin Üzerinde Yaşamaktansa, Ayaklarımızın Üzerinde Ölmek Yeğdir”*

“Analar, kadınlar! Yıllar geçip de savaşın yaraları sarıldığında, nefret dinip de yerini özgürlük, sevgi ve huzur aldığında, bir gün tüm İspanya özgürlüğüne kavuştuğunda bu zorlu ve kanlı günleri hatırlayıp çocuklarınıza anlatın, anlatın onlara uluslararası tugayları. Bu insanların dağları, denizleri aşarak, süngülerle kapatılmış sınırları geçerek, ülkemizin özgürlüğü için savaşmaya nasıl geldiklerini anlatın... Onlar her şeyi geride bıraktılar; vatanlarını, yaşamlarını, ailelerini, çocuklarını... geldiler ve ‘işte buradayız. Sizin davanız, İspanya’nın davası bizim davamızdır, tüm ilerici insanlığın davasıdır’ dediler”

İspanya iç savaşı sırasında, La pasionaria adıyla nam salmış komünist Dolores Ibarruri yaşam dolu sesiyle radyodan yaptığı konuşmasında böyle sesleniyordu İspanya halkına ve yüreği ezilenler ve mazlumlar için çarpan gönüllü tugaylara...

1930’lu yıllar, dünya ekonomik bu-
nalımının hemen her ülkede derin etkilerinin görüldüğü, buna karşı toplumsal mücadelenin de yükseldiği bir dönem. O yıllarda Almanya’da faşist Hitler’in işbaşına gelmesinin yankısı İspanya’da da görülüyor. Faşist örgütler açıktan harekete geçip sokak ortalarında insanları acımasızca öldürüyor. Bir kaos ortamının yaşandığı koşullarda İspanya’da Ekim 1934 ayaklanması patlak veriyor. Hükümet ayaklanmayı bastırmak için lejyonerleri kullanıyor. Asturia madenlerinde yığılca direnen işçilerin üzerine sürülen askerler, 400 kişiyi öldürüyor, 40 bin kişi hapishanelere dolduruluyor ve ayaklanma yenilgiye uğruyor. Ayaklanmanın bastırılmasının ardından ülkede politik ve ekonomik karışığa her geçen gün daha da artıyor. Ve 18 Temmuz sabahı İspanya büyük bir şokla uyanıyor. Almanya, İtalya, Portekiz ve Japonya’nın desteğiyle Franko’nun emrindeki İspanyol fa-

şistleri Madrid kapısına dayanmıştı. İç savaşın başladığı bu ilk günün gecesinde Dolores Ibarruri’nin kitlelere nüfuz eden coşkulu sesi ise radyodan yankılanmaktadır: “Dizlerinizin üzerinde yaşamaktansa, ayakta ölmek yeğdir, No Passaran!”

Ertesi gün Madrid şehrinin sokakları ve duvarları dünya halklarının bugün de dilinden düşürmediği bu ölümsüz sloganın yazıldığı pankart ve afişlerle donatılıyor. Madrid halkı, özgürlüğü için barikatlarda, evlerde, sokaklarda silaha sarılarak faşizme karşı savaşıyor.

Madrid’de heyecan, Madrid’de korku, Madrid’de umut... İnsanlığın bütün güzel değerlerini ve umutlarını inanç ve bayrak yapanlar, bunların en azgın düşmanlarıyla savaşmaya hazırlanıyorlar. İnsanlığın akli ve yüreği Madrid’de atıyor. Madrid sokakları uygun adım geçerek Fransızca, İtalyanca, Almanca, Lehçe, Macarca ve Romence olarak hep bir ağızdan söylenen marşla sarsılıyor: Enternasyonal... Komintern’in çağrısına uyup, İspanya halkıyla omuz omuza çarpışmaya, ölmeye gelmiş olan uluslararası tugaya mensup gönüllü askerlerin sesi...

Dünya devrimci hareketi ve insanlık tarihi gerçek bir enternasyonal dayanışmayı yaşıyor. Bu destansı dayanışmaya 54 ülkeden 42 binden fazla özgürlük savaşçısı katılıyor. Tarih 22 Ekim 1936 enternasyonalist tugaylar hep bir ağızdan ant içiyorlar: “Buraya gönüllü geldim ve gerekirse İspanya’nın ve bütün dünyanın özgürlüğünü sağlamak için kanımın son damlasına kadar savaşacağım. Yaşasın hür İspanya, Yaşasın Enternasyonalist Tugaylar!”

Dünyanın her yanında ilerici aydınlar İspanya’ya destek mitingleri düzenliyor, çağrıda bulunuyorlar. ABD, Fransa ve İngiltere “müdahale etmeme”

kararıyla İspanya halkının çektiği acıları görmezden geliyorlar. İspanya’ya yardım kampanyalarını engelliyor ve yasaklıyorlar. Dolores Ibarruri Paris’te toplanan “Uluslararası Barış Konferansı”nda Dünya halklarına sesleniyor:

“Fransız demokratlar, İngiliz demokratları, tüm dünya demokratları... Dünyanın özgür vicdanlı insanları, bize yardım edin... İspanya Cumhuriyeti hükümetinin etrafındaki kuşatmayı kırmamıza yardım edin. Hükümetimizin barışı korumak için gerekli silahları satın alma hakkının tanınmasına yardım edin. İspanya Cumhuriyetini kendisini savunmak için vazgeçilmez malzemeyi sağlamaktan mahrum ederken, düşmanın top, uçak, makineli tüfek ve her türlü savaş malzemesi edinmesine izin veren uğursuz ‘müdahale etmeme’ maskaralığına son vermemize yardım edin. Sınırların açılması için mücadele verin!”

Ne var ki bu çağrı da yetersiz kalır. İspanya halkı ev ev, barikat barikat çelikten bir duvar olup Madrid’i savunurlar. Dünyanın çeşitli uluslarından gelmiş gönüllü enternasyonal tugaylar enternasyonal davanın kızıl bayrağına canlarını ve kanlarını verenler, şanlı Madrid savunmasını insanlık tarihine armağan ediyorlar. Bu destansı direnişin sonunda Dolores Ibarruri sağ kalanları İspanya’dan uğurlarken veda töreninde şu konuşmayı yapıyor:

“Tekrar görüşeceğiz kardeşler! Buraya İspanya’nın özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunmaya geldiniz. Bizim dilimiz zengin bir dildir. Ama kelimeler ne minnettarlığımızı ne de artık hiçbir zaman geri dönmeyecek olanları bekleyen uzaklardaki anaların, nişanlıların, çocukların acılarını anlatmaya yetiyor. Biz İspanya’nın ve Katalonya’nın kadınları, size söz veriyoruz. Burada kalanların mezarlarını korumayı bileceğiz.

Derler ki insan, savaştığı ve kendisinden bizim olan bir şeyleri bıraktığı yeri unutmaz. Sizler İspanya’da ölen yoldaşlarınızı ve sevmesini bilen bir halkı, size dilini öğreten ve özgürlüğü korumak için izlenmesi gereken yolu gösteren bir halkı bırakıyorsunuz geride. Yüreğinizde, İspanya’nın adını tıpkı kendi yurdunuzun adı gibi taşıyacağınızdan kuşumuz yok. Çocuklarınıza İspanya’dan gözleriniz yaşla, yüreğiniz gururla dolu olarak söz ede-

ceksiniz. Sözü ettiğiniz turistlerin zilli-tefli İspanya’sı değil, yiğitliğin İspanyası olacak.

Biz de sizin anınızı diri tutmayı bileceğiz ve çocuklarınıza sizin yiğitliğinizden söz edeceğiz. Bu, kuşaktan kuşağa aktarılan bir gelenek olacak. İspanya yaşadıkça enternasyonalist Tugayların anısı aramızda yaşayacak...”

*La Passionaria adıyla tanınan İspanyol devrimci Dolores Ibarruri, 9 Aralık 1985’te Bask bölgesinde Bilbao yakınlarında Gallarta’da yoksul bir madenci ailesinin onbirinci çocuğu olarak doğdu. “Silahşor Antonio” diye anılan devrimci bir maden işçisi olan babasıyla birlikte peş peşe patlayan maden grevlerinin arasında büyüdü. 1910’da öğrenimini yarıda bırakıp terzilik ve zenginlerin evinde hizmetçilik, açıcılık yaptı. Bu yıllarda devrimci düşüncelerle tanıştı. Sosyalist Parti’de III. Enternasyonale katılma konusunda tereddütler ve tartışmalar başlayınca Genel İşçi Sendikası’nın önemli isimleri ayrılarak İspanyol Komünist Partisi’ni kurdular. Ibarruri’nin de içinde bulunduğu Somorrostro Sosyalist Grubu da partiye katıldı. Bu süreçte Ibarruri, “El Minero Vizcaino” isimli komünist gazetede “La Pasionaria” ismiyle yazılar yazıyordu.

Ibarruri 1920’de partiye üye oldu ve Bask delegesi seçildi. Daha sonra partinin yayın organı “Mundo Obrero” (İşçi Dünyası)’nın editörlüğünü yapan Ibarruri, kadın örgütlenmesinin de sorumluluğunu üstlendi.

1930’da Merkez Komitesi’ne giren Ibarruri, bir süre sonra tutuklanarak iki yıl hapiste kaldı. Çıktığında 1934’te “Savaş ve Faşizm Karşıtı Kadınlar Ulusal Komitesi”ni kurdu. Ibarruri daha sonra Komünist Enternasyonale katılan İspanyol delegeleri arasında yer aldı. 1935’te Komünist Enternasyonalin 7. Kongresinde Yürütme Komitesi’ne seçildi. Temmuz 1936’da Franko faşistlerine karşı kahramanca savaştı. İç savaşın yaşandığı yıllarda “Beşinci Alayı” oluşturdu, komünist milislerin örgütlenmesinde ajitator görevi üstlendi. Kadınlardan oluşan “Yardım Komitesi” için 100 bin kadını örgütledi.

İç savaş sonrası birçok devrimci gibi o da Paris’e sürgüne gönderildi. 12 Kasım 1989’da yakalandığı zatürre hastalığından kurtulamayarak hayatını kaybetti.

Canlı Ruhumuzdan Ölü Kemirgenleri Koparalım!

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

Ülke somutunda üretim ilişkilerinin ağırlıklı küçük-burjuva niteliği, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerde buna göre ve buna uygun bir şekilleniş yaratmaktadır. Küçük-burjuva üretim parçalıdır, istikrarsızdır ve dardır. Bu nesnellik, işçi ve emekçilerin buna uyumlu şekilleniş eşlik etmektedir. Böylesi geri düzeyde üretim ve ortaya çıkardığı toplumsal-siyasal ilişkiler, sınıf bilincine erişmede, sınıf mücadelesine girişmede en büyük engellerden biridir. Üretimdeki parçalı hal, istikrarsızlık ve darlık, işçinin-emekçinin yaşamında da tutarsızlıklara ve ufku dar "bakış açısı"na; bu dar "bakış açısı"nın yol verdiği sosyal-siyasal geriliklere götürmektedir. İşçi-emekçi, iş yaşamında olduğu gibi sosyal ve siyasal yaşamda da tutarsızdır ve dar bir çemberin içine hapsedilmiştir. Sınıf bilinci gibi mücadele ve örgütlenme bilinci de enternasyonal duyguları da dardır, gelgitlidir ve kütleleşmiştir. Pratik eylemi de bunu yakından seyreder.

Geri üretim tarzıyla güçlü bir şekilde bağlı olarak başka bir nesnel durum daha ortaya çıkmaktadır. Sınıf (ya da halk) hareketi olduğu iddialı küçük-burjuva hareketlerin çok çeşitliliği ve bunların da kendi içinde çok renkliliği; bu tür bir üretim düzeyinin sosyal-siyasal sonuçlarıdır. Bu tür hareketlerin nesnel zemini, toplumsal yapının kendisinden başka bir şey değildir. Bu hareketler, işçi sınıfı ve emekçilerin belirli bir kitlesine reformist, revizyonist, oportünist ve bütün burjuva ideolojik yanılsamaları taşıyabilmektedir. İşçi sınıfı ve emekçilerin, sınıf bilincine, proleter mücadele ve proleter örgütlenmesiyle erişimin de geçici ama geciktirici bir engel olmaktadır. Bu mahiyetleri nedeniyle, işçi sınıfı ve emekçiler içerisine doğru salınan bu tür burjuva sızmalar, ülkedeki geri üretimle birlikte, işçilerin ve emekçi kitlelerin proleter devrimci

mücadelelerinde önemli ayak bağlarından birisini oluşturmaktadır.

Komünist partiler bu toplumsal yapıdan tümüyle izole değildir. Komünist partiler ve örgütsel yapıları, mücadele yürüttükleri ülkelerdeki işçi sınıfının, köylülüğün ve diğer küçük-burjuva toplumsal yapılarla ilişki ve etkileşim halindedir. Aynı zamanda komünist partiler, ülkenin bütün bir sınıfsal-siyasal şekillenişinin, ideolojik-politik eğilimlerinin uzağında değildir; tam da onların içerisinde yaşamaktadır. Dolayısıyla komünist partiler, kendi ideolojisiyle buluşan işçi sınıfını olduğu gibi, küçük-burjuva sınıf ve akımları da ülkenin bütün bir yaşayan gerçeğini de ideolojik-politik olarak etkileme ve aynı anda onlardan etkilenme alanı içerisindedir. Komünist Partisi'nin saflarında da bu yapılardan et, kemik, kan ve "ruh"

vardır.

Bu durumda, ülke somutundaki geri üretimden doğan, işçi sınıfına-emekçilere ve onların yaşayışına ve düşüncesine şekil veren parçalı ve istikrarsız hâl; işçi-emekçileri dar bir "bakış açısı"na sevk eden bu hal, Komünist Partisi'nin saflarında da vücut bulur. İşçi-emekçiler, Komünist Partisi saflarına da bu istikrarsızlığı, darlığı, tutuculuğu vs. taşır. Öte yandan küçük-burjuva sınıf ve tabakalardan, bu sınıf ve tabakaların hareketlerinden gelenler, ideolojik yanılsamalarını; reformist-revizyonist-oportünist çizgiyi, beraberlerinde Komünist Partisi örgütlülüklerine de taşır. Küçük-burjuvazinin kendinde barındırdığı ve beraberinde devrimci-komünist sızmalara taşıdığı burjuva lekeler, sınıf mücadelelerinin ve onun bağrındaki komünist partilerinin önünde, devrim sorunundan kopmayan bir sorun olmuştur. Komünist Partisi'nin varlığını koşullayan ve zorlayan sınıflı toplum yapısı devam ettiği sürece, proletaryanın iktidar sorunu güncelliğini koruduğu sürece, içeride de sınıf mücadelesi varlığını sürdürecektir. Dolayısıyla KP içerisinde proleter çizgiyle küçük-burjuva çizginin tüm alanlardaki kesintisiz mücadelesi güncel bir sorun olmaya devam edecektir. Bu meseleyle mücadelede MLM'nin sağ-

lam rehberliğine ve teorik donanım, kolektif birikim, pratik-örgütsel tecrübe açısından dopdolu bir tarihsel mirasa sahibiz.

Komünist Partisi saflarında belli ölçüde bugünlerde beliren görece kimi zaafılar nelerdir? Günümüzde KP'nin varlık gösterebildiği mücadele alanlarında ve örgüt-kitle çeperinde olumlu yönde büyük bir gelişme ve genişleme yaşanmaksızın, ideolojik-politik ve örgütsel alandaki küçük-burjuva karakterde sorunlarla karşı karşıyayız. Saflarda yaşanan kimi sorunları burada derleyip toparlamaya çalışsak; komitelerin niteliğini yeterince yükseltmemeye, önderlik ve kolektif gelişim düzeyini yükseltmemeye, karşılaşılan politik-örgütsel sorunları kavramama ve çözüm üretmemeye, politik-örgütsel alandaki gelişmeler-özgünlükler karşısında değişememe, yenilikleri takip edip onun gerektirdiği gibi yeniden uyarlayamama, uygulamada kararlı-inisiyatifli ol(a) mamayı ilk sıralarda sayabiliriz. Yine bu sorunlardan ayırt edilemeyecek olan teoriye, politikaya, devrim ve parti sorunlarına, yoldaşların sorunlarına, yaşamlarına ilgisizlik; riske girmeyi göze almayan bir küçük-burjuva devrimci tarz; Komünist Partisi'nin uzlaşmaz devrimci çizgisine karşı ayak direme; devrimi güçlü ve

Komünist Partiler ve örgütsel yapıları, mücadele yürüttükleri ülkelerdeki işçi sınıfının, köylülüğün ve diğer küçük-burjuva toplumsal yapıların organik bir parçasıdır. Aynı zamanda Komünist Partiler, ülkenin bütün bir sınıfsal-siyasal şekillenişinin, ideolojik-politik eğilimlerinin uzağında değildir; tam da onların içerisinde yaşamaktadır. Dolayısıyla Komünist Partiler, kendi orijinal ideolojisiyle buluşan işçi sınıfını olduğu gibi, küçük-burjuva sınıf ve akımları da, ülkenin bütün bir yaşayan gerçeğini de ideolojik-politik olarak etkileme ve aynı anda onlardan etkilenme alanı içerisindedir.

herkesten fazla istemede zayıflık; önderlikle, savaşla ve savaşın sorunlarıyla zayıf ilişkilene... Öne çıkan bu ve başka küçük-burjuva karakterde sorunların yaşandığı yer neresi ve sahipleri kimlerdir diye bakıldığında; yönetici düzeydeki örgütlerden başlayarak alan ve yerel örgütlenmelere, partili yoldaşlardan militan yoldaşlara kadar uzandığı görülmektedir. Bu yapının başta örgüt gerçekliğinde; kitle-parti-örgüt çalışmasında, çalışma tarzında; komünist ve devrimci kişiliğinde, yaşamında, düşünsel ve pratik eyleminde; burjuva-bürokrat tarz, kendiliğindenci önderlik öne çıkmaktadır veya militan gerçekliğinde iddiasızlık, edilgenlik hayat bulmaktadır. KP'nin politik-örgütsel ya da askeri yöneliminde, somut koşulların somut tahlili üzerinden yürümeme ya da pratiğe uygulanabilir olma özelliği taşımama gibi bir sorunu yoktur. Öte yandan sistem gerçeği ve ülke somutunu dogmatizmden uzak ele alma yetkinliğine sahip bir önderlik gerçekliği de vardır.

MÜCADELE-KOPUŞ-SIÇRAMA DEVRİMCİ DİYALEKTİĞİYLE ATILIM YA DA UZLAŞMACI-BARIŞIK-REFORMCU KÜÇÜK BURJUVA YOLUYLA ADIMLAMA!

"... Eğer, proletaryanın ileri unsurları, Marksist-Leninist ideoloji ve küçük burjuvaziden gelen Parti üyelerinin orijinal ideolojisi arasında kesin ve keskin bir hat çekmezlerse ve ciddi ve sabırlı bir tutumla onları eğitip onlarla mücadele etmezlerse, onların küçük burjuva ideolojisini yenmek olanaksızlaşacak ve üstelik bu üyeler, sonunda proletaryanın öncüsünü kendi düşüdükları şekilde biçimlendirmeye çalışacaklar ve önderliği ele geçirerek Partiye ve halka zarar vereceklerdir." (ÇKP Kısa Tarihi, Umut Yayıncılık, s. 27)

Kendisine yaşam alanı oluşturmaya çalışan, ideolojik temelli küçük-burjuva şekilleniş ve tarz; KP'nin sınıf mücadelesine ait görev ve sorumluluklarını yerine getirme yönlü güçlü istek ve adımlarının önünde durmak-

tadır. Bu sorun, önderliği ve önderliğin seferber edeceği proleter öğeleri, ivedilikle kesin bir mücadeleye çağırılmaktadır. Bu kapsam ve merkezde bir mücadelenin yakıcılığını hissetmeyen de bir an önce hissetmesi gerekmektedir. Yarım asırlık tarihte, her beş-on yılda bir önemle gündeme yerleşen sorunları, ne yazık ki yine aynı önem ve düzeyde gündemimize almak zorundayız. Mevcut hali kanıksamadıkça, dilimizi ağrıyan dişimizden çekmemiz de mümkün değildir. Aynı zamanda mücadelenin dümdüz hep yukarı doğru seyreden bir yol izleyeceği gibi idealist-metafizik yaklaşımlara düşerek, bu sorun karşısında bıkkınlık, yılgınlık gösterecek de değiliz. Komünist iddiada olanlar, sayısız kez düşman saldırılarına göğüs germeleri gerektiğinin bilincinde oldukları gibi, içeride de küçük-burjuva öğelere karşı sayısız kez mücadele yürütmek zorunda olduklarının, bu yolun çetin ve uzun bir yol olduğunun, bu mücadelenin yüksek ve ileri bir bilinç, dayanıklılık gerektirdiğinin bilincindedirler.

İzlenecek yol, kolektifimizin donanımında mevcuttur. Çekincesiz, kaygısız, güçlü bir cüret ve hamleyle, küçük-burjuva şekilleniş ve tarzla mücadele-netleşme ve kopuş eksenli devrimci diyalektik yola girilmelidir. Göz göre göre, yürek sızlaya sızlaya içinde bulunan uzlaşıdan, küçük-burjuvaziye tahammül edilen sınırlardan çıkılmalıdır. Ancak böylesi çetin bir mücadeleyi bugünden yarına bütünlüklü olarak başlatmak hiç de kolay olmayacaktır. Yine tüm organların bu mücadele ekseninde harekete geçmesi hazırlık ve zaman gerektirecektir. Belli bir siyasal olgunluk veya örgütsel olgunluk olmadan da mücadele sağlıklı yürümeyecektir. Bu zorluklar görmezden gelinemez. Ne var ki işe bugünden başlanmadığında da böylesi bir yeterliliğe ulaşmak mümkün olmayacaktır. Bu mücadelenin yaklaşımı ve yöntemi, önceden de işaret edilmeye çalışıldığı gibi; zorlukları görerek, uzun soluklu ola-

cağını göze alarak; ağırlıklı bir şekilde mücadelede sabır ve esneklik göstermeye meyilli olarak; sübjektif ya da tekdüze bir bilgilenme ve tartışmanın kırıcı-yıkıcı sekte tutumundan uzak kalarak şekillendirilmelidir.

Birlik-mücadele-daha yüksek bir birlik ilkesinden hareketle, mücadelede ikna temelinde düzelme ve kazanım sağlamanın tek amaç edilmesi gereği iyi anlaşılırsa, yaklaşım ve yöntemlerde doğru yol kolaylıkla bulunacaktır. Ancak "sabır ve esnekliğin" değişip dönüşüme istekli olanlar ve bunun için samimi çaba harcayanlar için gösterilmesi gerektiği; "işçi zamana yaymanın" ancak belli bir sistemde ve disiplinde mücadele koşullarının oluşması durumunda bir anlam taşıdığı unutulmamalıdır. Sekter olmayalım diye liberal olmak, düzeltereçiz derken küçük-burjuvaziye uzlaşmak-barışık yaşama uyum sağlamak, kazanım uğruna mücadele etmek değildir. Burada kazanan sadece küçük-burjuva çizgi olacağı açıktır. Ve en önemlisi de, önümüzdeki görev ve sorumluluklar, şekli örgütsel birliktelikler içinde; küçük-burjuvaziye barışık-uzlaşık bir arada yaşayarak; sorunun zamanla kendiliğinden düzelineceğini umarak yerine getirilemez. Ancak bu çizgi mücadelesinden çıkan bileşenin örgütsel birliğinin yanında, ideolojik-politik birlik ve bütünlüğü ile sıkı çalışma disiplini ile görevlerimiz layıkıyla yerine getirilebilir.

Bu mücadelenin ikinci ayağını da alttan gelen yoldaşlara kapı aralanması oluşturmaktadır. Önder yoldaşın söylediği gibi, devrim için savaşacaklar her zaman için vardır ve var olacaktır! Ama bu kararlılıktaki insanlar, saflardaki küçük-burjuva yapı ve tarzın ürünü olarak asla sahneye çıkmayacaktır. Özellikle son süreçte öne çıkan politikleşmeye-askerleşmeye açık militan yoldaşların attığı adımlar cesaret vermelidir. Daha ileri ve kararlı bir mücadeleyle yoldaşların adımlarına karşılık verildiğinde, küçük-burjuva tarza karşı güçlü bir mücadele işareti verildiğinde ve bununla beraber ka-

rarlı yoldaşlara Komünist partisinin kapıları açıldığında, teşvik edildiklerinde, ortaya çıkacak potansiyel göz önüne alınmalıdır. Kolektifin arızalı örgütlü yapısının, alttan gelen dinamizmin aşısına çok ihtiyacı vardır ve bu imkanı da vardır. Bu imkan açığa çıkarılmalı; hedefli, planlı ve sistemli olarak geliştirilip, büyütülmelidir.

Son olarak bir özet geçmek gerekirse söylenebilir ki; Komünist partisinin ileriye doğru adımlamadaki güçlü isteğine ayak bağı olan nitelikli örgütlenmedeki bazı eksiklikler ve zaaf, örgütlenmelerin kolektif gelişimi ve işleyişindeki bazı eksiklikler ve hatalar, proleter düzeyde önderleşmeye ve militanlaşmaya ket vuran zaaf ve teorik-siyasal yetmezlikler ve daha önceden de sayılan bir dizi sorunlar; başta Komünist Partisinin örgütlü yapısına, kadro ve militan yapısına yönelmesi ve bu yapıdaki sorunlu yanlarla, hatalı çizgilerle mücadele-netleşme-kopuş ekseninde bir yola girmesini gerektirmektedir. Böylece hatalı anlayışlardan kendisini arındırması mümkün olabilecektir. Eksikliklerin ve yetmezliklerin doğru tespiti ve bunların giderilmesi de ancak bu mücadele içerisinde ve sonucunda mümkün olabilecektir.

Aynı şekilde, bütün yoldaşlar kendi gerçekliğinden; kendi önderlik veya kadro veya militan gerçekliğinden yola çıkarak bir mücadele içerisine girmeli ve bu mücadeleye kendisini sorgulayarak başlamalıdır. Kendindeki doğruları ve hataları, eksikleri ve olumlu yanları tespit etmeye çalışmalı; kendisinde proleter çizgiyi hakim hale getirmenin mücadelesini güçlü, sürekli ve istikrarlı bir biçimde vermelidir. Olabilecek en yüksek düzeyde ideolojik-politik-örgütsel veya askeri uyanıklığı sağlayarak; kendisinde devrimci dinamizm ve canlılık adına ne varsa ona saldıran, onu kemiren küçük-burjuva ideolojisinin ölü ruhlarına karşı her an atakta olmalıdır. Zaaf ve eksiklerimize karşı cesurca yaklaşımımız bizi kendi gerçeğimize ve genel anlamda sınıf mücadelesinin gerçeğine, onun yasalarına ve ilkelere ve mücadele yöntemlerinin, mücadele araçlarının doğru ve etkin kullanımına hızlıca götürecektir. Bunu başarabilen bir Komünist partisi, bu mücadeleye açık olan her bir yoldaş, bugün durduğu yere fark açabilir. Ya da bunu başarabilenler başaramayanlara fark açacaktır.

Asmin'in kaleminden: Gerilla Olmak - I

Başka bir dünyanın olabileceği umuyla çıkmıştı yola. Bu yolculuğu o kadar çok düşünmüş, hayal etmişti ki, attığı her adım içinde bir heyecan, mutluluk yaratıyordu. Biraz gerçeklik payı, biraz hayal; bir düştü kafasındaki... Yolculuk bitmiş yeni bir yolculuk başlamıştı; aslında ilk yolculuk her şeyin başlangıcı ve daha kolay olanıydı. Bunları düşünürken, bir hareketlilik başlamış, herkes yerini almış, yürüyüş için, yolculuk için, onu bekliyorlardı. O da yerini alınca karanlıkta yolculuk başlamıştı, etraf o kadar karanlık ki önünü görmekte zorlanıyor, daha fazla eğilmek zorunda kalıyor, böyle olunca da önündekine çarpıyor

"mesafeyi aç" sözüyle doğru- luyup, tekrar adımlarını atacak sağlam yerler aramaya çalışıyordu. İnce ip gibi sıralanmış yoldaşların rahat yürüdüklerini gördükçe "nasıl bu kadar rahat yürüyebiliyorlar?" diye kendine sorup duruyor ve ben de böyle olabilecek miyim gibi sorular aklından geçiyordu. Kahretsin ki aklında o kadar çok soru dolaşıyordu ki, o sorudan o soruya geçip, kendini başka bir şey düşünürken buluyordu. Tabi çarptığı dallar, ayağının takıldığı taşlar bir an için düşüncelerinden sıyrıp, yürüyüşe odaklanmasına fazlasıyla yardım ediyordu. Bunları düşünürken aklına yürüyüş koluna dair yoldaşların söyledikleri geliyor ve o zaman farkediyor ki birçoğunu ihlal etmiş, aynı zamanda yorgunlukta çökünce odaklanabilmesi imkansızlık derecesine ulaşmıştı. Ne zaman duracağız diye düşünürken arkadan gelen sesle irkilip, düşüncelerinden çıkar.

-Yoruldu mu yoldaş?

-Evet yoruldu.

-Birazdan dinlenebileceğimiz bir yer var, sanırsam orda dinleniriz, az daha sabret.

Bu konuşmaların ardından biraz da olsa yorgunluğunu unutup, daha hızlı yürümeye başlar sanki ne kadar hızlı yürürse mola erken verilir, ulaşıyoruz diye birkaç dakika sonra mola verilmediğini görünce biraz şaşırıp, az kavramının onun için 2-3 dakika yoldaşlar için 10-15 dakika olduğunu, mola verildiği zaman anlar. Mola için

seçilen yer ağaçların olduğu kapalı bir alandır. Herkes ikiye ikiye ağaçların altına oturup dinlenmeye başlamıştır. Su içen, hemen ufak da olsa ekmek ya da şeker atıştıranlar vardır. Aklından geçenleri sormaya başlar, zimmekli olduğu yoldaşa;

-Neden bu kadar yürüdük, daha önce dinlenemez miydik?

-Mola için en uygun yeri seçmek zordur, her yerde dinlenemeyiz bu riskli olur, bazı yerler vardır puslu yerleridir ya da açık bir yerde dinlenmek fark edilmene neden olabilir. Bu yüzden grubun komutanı en uygun yeri

belirleyip bir de genel grubun durumuna bakıp bir yer seçer. Genelde molalar uzun olmaz ve sessiz olunur.

-Anladım yoldaş da, bu karanlıkta nasıl düşmeden yürüyorsunuz ya da kaybolmadan yürüyorsunuz onu anlamadım?

-Yoldaş yönlerden çıkarıyorsun, gideceğin yerin nereye denk geldiğini, gittiğin hatta yüksek tepeler varsa onlara ya da daha belirgin bir işaret varsa onları aklında bulunduruyorsun. Biz defalarca kaybolmuşuzdur. Şimdi de kaybolduğumuz oluyor. Neyse yoldaş bu sorularını noktada sorarsın, fazla ses yapmamalıyız. Hem o zaman daha ayrıntılı cevap verebilirim.

Mola bitmiş, yürüyüş başlamıştı. Konuştuğu şeylerden sonra daha duyarlı olmaya çalışıyor. Etrafına daha çok bakıyordu ama hemen hemen her

tepe aynı geliyor. Gördüğü her ağaç bir öncekinin aynısı geliyordu. Sadece hızlıca geçtiği yerde gördüğü ışığı ilk defa görmüş sormak istemişse de yürüyüş kolunda olduğu için sonra sormanın daha iyi olacağına karar vermişti. Epey yürüdüktan sonra nokta denilen yere gelmişlerdi. Burada birileri vardı "kamo?" sesinden sonra cevap verilmiş ve öyle yaklaşmıştı. Ne kadar da ayrıntı vardı diye düşünürken sarılıp bu yeni yoldaştır diyenler, hoş geldin sesleri, yoruldu mu gibi sözler kulağında yankılanıyor, yüzlerini görürüm umuduyla daha dikkatli bakmaya çalışmasına rağmen yüzleri seçemiyordu. Gelenler selamlaşmış,

man düşünür, doğanın sesini dinler, hayvanların hareketlerini gazelde çıkardıkları seslere kulak verir ve gözleri yorgunluğa dayanamayıp kapanır. Havanın aydınlanmasıyla, "rojbaş" sesiyle herkes kalkmaya başlamıştır, keşifçi keşfe kahvaltıcı mutfağa doğru adımını atarken, birkaç kişi de onun başına gelip kaldırmaya çabalar biraz boşuna gibidir. Dün gece yürüdüğü yolun yorgunluğu uykunun tatlılığı onu esir almıştır. Seslenmeler, sarsmalar sonucu gözünü açabilmiş, şaşkınlık ifadesi belirmişti yüzünde. Çok seslenmişler miydi, çok mu geciktim diye düşünürken "kahvaltıya gel, hazır" sesiyle düşüncelerinden sıyrılıp kahvaltıya gitmek için hazırdır.

Genel olarak yeni katılanlar için, yolculuklar, sorular, heyecan aynıdır. Bazılarımız ilk gündüz yürüyüşlerinde başlarız, bazılarımız gece, ormanın olduğu, suyun olduğu bir yerde olabilir, kayaların olduğu suyun az olduğu, değişmeyen şey heyecandır, gözlerin etrafı süzmesi, anlamaya çalışma çabasıdır. Bazen yeni katılan rojbaş sesiyle hemen kalkıp bir şeyler yapmak ister, bazen yeni olan hemen kalkmaya bilir. İlk yolculuk kişilere bağlı olarak bazen zor olur, yağmurlu havada çamurla cebelleşebiliyorsun, sürekli düşüp kalabilirsin ya da daha rahatta kişilere ve koşullara bağlı olarak değişir bunlar. İlk günler belli başlı şeyleri öğrenmekle geçer.

İlk etapta silahı tanımak, takmak-sökmek, nöbet kuralları, yürüyüş kuralları, mutfakçılıkta ateşi yakmak, yemek yapmak, depo kazmak, malzeme gömmek bir çok şey öğrenirsin zamanla. Kaybolmaya korktuğun patikalarda, ormanlarda öncü olursun, ince ayrıntısına kadar yaşamını örgütlersin, beraber göreve gittiğin, eylemde yan yana durduğunuz, çatışmada çalıştığınız yoldaşlarınız olur.

Günün tamamı planlanmış ve onun payına belli eğitimler düşmüştü. Silah eğitimiyle başlamışlardı. Bütün dikkatiyle silahı takip söken yoldaş izliyor ve dinliyordu. Her parçanın ne işe yaradığını, önce neyin takılıp söküldüğünü anlamaya çalışıyor silahı tanımaya çalışıyordu. Yoldaş; "ilk söktüğün parçayı en son takarsın unutma işlem tersten oluyor sözünü silahını sökmeye başladı. Bir yandan

da parçaların ismini sayıyor, özenli bir şekilde sırayla parçaları koyuyordu. İçinde bir heyecan, parmakları her parçaya dokundukça daha bir heyecanlanıyor, barutun kokusunu bir an önce içine çekmek istiyordu. Belli pratik eğitimler için hazırlanıp daha uygun bir yere gittiler. Silah tutuş pozisyonları, sürünme, kaz yürüyüşü vb. eğitimlerden de geçti bu onun için biraz daha yorucu olmuştu ama heyecanı hiç azalmamış; kendini gerilla gibi hissediyordu. Öğrendiği her şey yabancılığını atmasına, kendine güvenmesine neden oluyordu.

-Dinlenebilirsin yoldaş, şimdilik bu kadar.

-Bugün başka eğitim olacak mı?

-Gece nöbete çıkacağız, sana nöbet kurallarını anlatıp, nöbette gelişebilecek durumlarda yapman gerekeni anlatacağım.

-Tamam yoldaş.

-Sabah da keşfe çıkacağız.

-Tamam yoldaş.

Bu sohbetlerden sonra biraz dinlenmek için mangasına yöneldi. Düşüncelere dalmış köylere gidişleri, pusuları, çatışmaları, eylemleri, kış kamplarını düşünüyor, yoldaşların anlattıklarıyla biraz hayal ediyordu. Görmediği yoldaşları merak ediyor onları görmek istiyor sabırsızlanıyordu. Bir köye gidince ne yapacağım, yeni olduğumu anlayacaklar, nasıl davranmam gerekir, anlatıldı ama heyecan işte diye içinden geçiriyor kendi kendine konuşuyordu. Bir an önce her şeyi yapmak istiyor, her şeyi bir arada yaşamak istiyordu sanki her an çatışmaya girecek gibi, düşman

bir yerden çıkacakmış gibi düşünüp nereye mevzileneceğini gözüne kestiriyordu. Akşam yemeği için kalkıp yürümeye başladı. Yemekten sonra yoldaşlarla sohbet etmeye, onların yönelttiği sorulara cevap vermeye çalışıyordu. Sohbetten sonra herkes yatma yerlerini hazırlamak için kalktı, onlarda kalktı tulumlarını çıkarıp, kasketlerini serip, yağmurluklarını açtılar. Aralarında sohbet ediyorlar bu sefer daha çok soruları zimmetli olduğu yoldaş soruyordu. Anlattıkça daha iyi görüyordu. Meselelere farklı bir pencereden bakıyordu. Sohbet epey ilerlemiş, uyku bastırmaya başlamıştı, "artık uyuyalım" sözüyle beraber aklına bir soru gelmişti "Biz nasıl kalkacağız?", "Nöbetçi var o bizi kaldıracak" sözüyle biraz rahatlamış uykuya dalmıştı. Gece nöbetçinin "kalkın nöbetçisiniz" sesiyle uyanmışlardı. Nöbetçi nöbet yerine gitmiş, onlar da hazırlıklarını yapıp, nöbetçinin yanına gelmişlerdi. Nöbetçi nöbeti devredip uyumaya gitmişti. Bir iki dakika sessizlikten sonra yoldaş anlatmaya başlamıştı. Yapılması gereken ve yapılmaması gereken şeyleri. (Raht-yelek-silah üstünde duracak şekilde nöbeti tam zamanında devralacaksınız, ne erken ne geç değil, nöbette konuşulmaz, bir ses duyduğunda "kamo" çekeceksin vb.) O kadar çok kural vardı ki bunları aklında tutup uygulaması gerekiyordu ve bunlar sürekli hale gelince yaşamının bir parçası olup kaygılandırıyor insanı unutulur diye. Birkaç ay daha beraber nöbet tuttular sonra ilk tek başına nöbete çıktığında hazır ve ilk günlerindeki gibi her sese kamo çekmiyor anlıyordu ne sesi olduğunu. Bir ayının ayak sesini ayırt etmiş, böcek-

lerin gazeldeki sürünme seslerini iyice anlamıştı, doğaya ait olan seslerle ait olmayan sesleri ayırt edebiliyordu. Keşfe çıkmış, köye gitmiş, belli görevlere gitmiş, mutfakçılık yapmış, ekmek pişirmişti. Birçok şeyi yapmış ve yapmadığı diğer şeyleri de zamanla yapacaktı. Yani olunca yapılan ilk şeyler, ilk günler hiç unutulmaz. Bazen bunlar komik gelir insana, bazen de o ilk zorlanmalar gelir aklınıza ve sonradan bakınca kendinizi görürsünüz. Birçok şey yaşanır, hatalar yapılır düzeltilmeye çalışılır, başarılı, mutluluklar, hüznler, zorlanmalar, sevinçler birçok şey sığdırılır kısa yaşamlara. Yeni biri geldiğinde onun zorlanmalarını görünce, yardım eder, kendi zorlanmalarınızı anlatırsınız, bununda geçeceğini yeter ki isteyip, çaba harcamak gerektiğini söylersiniz. Herkes hemen hemen aynı zorluğu yaşayabilir, nasıl ki aynı koşullarda katnılmazdır, bazılarımız yük taşıırken zorlanırsınız, bazılarımız yürürken ama değişmeyen şey zorlukların üstesinden gelme iradesini göstermektir.

Bu anlattıklarım birçoğunu, hemen hemen her yoldaş yaşamıştır. Taylan yoldaş da birebir aynısı olmasa da ben onun ilk katıldığı süreçleri, günleri bilmiyorum sadece anlatılanlar üzerinden bazı şeyleri biliyorum, Taylan yoldaş ise benim ilk süreçlerime tanık oldu. Epey süre faaliyet yürüttük, birbirimizi tanımaya yetecek, belli paylaşımlarda bulunacak kadar. Taylan yoldaş ilk süreçlerine oranla anlatılanlardan bildiğim kadarıyla, keyfiyetçilik vb. zaafalarda da epey bir aşama kaydetmişti. Gördüğüm birçok yoldaştan farklıydı, kendini anlamaya çalışıyor, yöneliyordu. Erkek egemen ideoloji derslerinde "içimizdeki erke-

ği öldürmeliyiz" deyip bir yoğunlaşma içerisine girmişti. Bazen alay konusu da olurdu bu davranışlarından kaynaklı. Aşırıya kaçtığı, sabırsız davranıldığı olurdu o zamanda çoğu kişi taklidini yapardı. Genelde bir şey yapmak istediğinde onun için çaba harcar ve yanındaki yoldaşına yapabilirim yoldaş "ya da" "yapabilirsin" deyip hem kendine hem yanındakine güven vermeye çalışırdı. Taylan yoldaş yaptığı birçok işi titizlikle yapardı, bir depo yapılacaksa kazmaya başladığı aşamadan itibaren başlardı özenle yapmaya, önce şeklini güzel bir çıkarır yanındaki yoldaşa da anlatırdı. Depo derinleşmeye başladığında kökleri güzelce temizler, paketleme aşamasında malzemeleri güzelce temizler, malzemeleri güzelce koyar, naylonu özenle kapatırdı. Her işe yansırı bu özelliği depo, mevzi, silah temizleme, yemek yaparken, sabotaj vb. Taylan yoldaş iyi bir sabotajcıydı, üniversite de öğrendiği şeylerle burada öğrendiği şeyleri birleştirmiş, pratiklerin içerisine girmişti. Sürekli yoğunlaşıp yeni bir şeyler yapmaya çalışıyor ya da var olanı daha iyi yapmaya çalışıyordu. Bu konuya ilgisi olan yoldaşlarla ilgileniyor öğretmeye çalışıyordu. İyi bir komutan, iyi bir militandı, pratik faaliyetlerde oradan oraya koşturur, eğer gidilmesi gerekiyorsa durmaz giderdi, bir tepeye çıkılması gerekirse çıkardı, köylere keşiflere, hat bulmak için birçok yolu denerdi. Bazen bu tempoya isyan edip duralım derdi yoldaş, sanki hep bir yere yetişecekmiş gibiydi, eğer şuan bunu yapmazsa o iş hep kalacak bitmeyecekmiş gibi bitirene kadar uğraşırdı...

(Devam Edecek)

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

İbrahim Kır: Dersim Ovacık Yazıören köyü doğumludur. Çalışmak için gittiği Kazlıçeşme'de işçiliğe başlar. İşçiler arasında örgütlenme faaliyeti yürütür. Aralık 1980'de gözaltına alınır. İşkencede "ser verip sır vermeme" ilkesine bağlı kalır ve işkence sonucu şehit düşer.

MAZGIRT ŞEHİTLERİ

1 Aralık 1986'da Dersim Mazgirt

Geçitveren köyünde çıkan çatışmada Halk Ordusu gerillaları **Timur Demir, Suna Yıldırım ve Besime Doğan** şehit düştü.

Besime Doğan, Dersim Hozat Pakire Köyü Galyan (Dalören) köyü, Suna Yıldırım, Dersim Hozat Karabakır (Bargını) köyü, Timur Demir ise Hozat'ın Tavuklar köyü doğumludur.

Abdurrahman Meral: Proletarya

Partisi taraftarı olan Meral, Aralık 1993'te yakalandığı kanser hastalığına yenik düştü.

Naki Gök: 1 Aralık 1976'da Samsun'da sivil faşistler tarafından katledildi.

HÜLÜKUŞAĞI ŞEHİTLERİ

5 Aralık 1981'de Dersim Ovacık Hülükuşağı köyünde Halk Ordusu gerillaları ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada **Veysel Uyar ve Erdoğan Tekin** şehit düştü.

Veysel Uyar: Ovacık'ın Bırıküşağı köyünde 1958 yılında doğar. Pek çok alanda görev yapar.

Erdoğan Tekin: 1962 yılında Ovacık Perdi köyünde doğar. Ailesinin İstanbul'a göç etmesine rağmen,

Parti'nin Dersim'de yürüttüğü faaliyetlere katılmak için ailesiyle gitmemiştir.

Raci Yılmaz: 1956 Samsun Çarşamba doğumludur. Kod adı Sarı Asker'dir. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nde öğrenciyken tanışır mücadeleyle. Parti 1. Konferansı'ndan sonra Parti Üyesi olur. İstanbul Askeri Komitesi'nde yer aldı. Parti 2. Konferansı'na delege olarak seçilmiştir ancak 6 Aralık 1980'de İstanbul Harbiye'de bulunduğu evde polislerle girdiği çatışmada şehit düştü.

Mehmet Ali Polat: 1950 doğumludur. 6 Aralık 1980'de Kırklareli'nde polis tarafından katledilmiştir.

"Komsomol Parti Yönelimi ile Yol Açmaya Devam Edecek!"

HABER MERKEZİ- ikk-online4.net sitesinde yer alan habere göre; Türkiye Marksist Leninist Gençlik Birliği (TMLGB) Merkez Komitesi bir açıklama yaparak kuruluşunun 28. yılını selamladı. Açıklamanın tamamı şu şekilde;

Tam 28 yıl önce, 1987'de başlayan dinamik ve heyecanlı bir örgütlenme 5 yıllık emeğin en somut ürünü olarak kendisini en üst düzeyde örgütleyerek ilan ediyordu. Partimiz TKP/ML önderliğinde gençlik çalışması, dünün birikimi ve perspektifi, anın somut ihtiyacı ve geleceği kuşatmanın iddiası ile TÜRKİYE MARKSİST LENİNİST GENÇLİK BİRLİĞİ'nin (TMLGB) kuruluş kongresini gerçekleştirdi ve ilan etti. Kuruluş felsefesinde, parti okulu olma, partinin siyasi-ideolojik-örgütsel çizgisi doğrultusunda halk gençliğinin komünist önderlik ihtiyacına yanıt olma, iktidar perspektifli Halk Savaşı Stratejisi doğrultusunda halk gençliğine yönelim sunma-örgütlenme ve savaştırma perspektifli bir program, örgütsel işleyişe kavuşmuştur.

Tam 28 yıl boyunca komsolumuz ciddi bir örgütsel deneyim, politik birikim, ideolojik donanım, askeri çizgiyi içeren devrimci-komünist bir kültür yaratmıştır. Komsomol'un kuruluşu, revizyonizmin Sovyetler Birliği'nde örgütlediği geri dönüşü artık finale getirdiği ve "sosyalizmin ve devrim" çağının kapandığı yaygarasına yol açan bir süreçte aynı zamanda bir meydan okuma özelliğine de sahiptir. Tüm dünyada gerici dalganın ezilenleri kuşattığı bir zamanda halk gençliğine, Yeni Demokratik Devrim, sosyalizm ve komünizm bayrağının kızıl sancağının yeni örgütlenmelerle sürdüğünün kesin ve net mesajını vermiştir. Gericiliğin hüküm sürdüğü tarihsel bir dönemde Komsomol'un inşası, devrimci savaşa ve iktidarı kazanmaya dair bir taarruzdur. Gericiliğin hiçbir kuşatmasının, yaydığı yılgınlığın sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarını örtemeyeceğine dair Marksist-Leninist-Maoist yaklaşımın iradi bir hamlesidir.

Partimizin çizgisini halk gençliği içinde önderleştirmek, dönemin kara bulutlarına, yılgınlık yayan, tasfiyeciliği körükleyen ideolojik-politik saldırılarına

karşı dişle-tırnakla-taşla-molotofla-tüfikle direnme ve iktidar bilincini kuşanma hamlesidir. 28 yıllık mücadele, partinin ideolojik hattından öğrenme, her türlü burjuva sapmayla mücadele, parti anlayışından uzaklaşan komsomol önderlikleri ile kavga ile sınanmış, gelişmiş, yetkinleşmiş ve ilerlemiştir.

Komsomol tarihimiz komünist olmanın, genç komünist şekillenmesi yakalamanın ve inşa etmenin eşsiz pratikleri ile doludur. Henüz kurulurken Lenin yoldaşın 1920'de Komsomol Kongresi'nde gençliğe yönelik şu öğüdüyle şekillenmiştir: "Kendi başına çok ciddi, zor, büyük bir çalışmayı ortaya koymadan, eleştirel bakmakla yükümlü

lumuz Partimizin okulu olma görevini her dönem ve süreçte üstlenmiştir. Partimizle en üst düzeyde birleştiği noktada ilerleme sağlamıştır. Kendi çizgisini en yakından incelediği ve sonuçlar çıkardığında sağ ve sol sapsularını alt edebilmiştir. Bu çizgi tarihimizde partiye sürekli kan taşıyan bir rolü üstlenmekten geri kalmamıştır. İsmail Oral, Tuncay Çarıkçioğlu hem partili olarak hem Komsomol'u örgütleyerek kadrolaşmıştır. Komsomol'umuz Mehmet Ali Çakıroğlu ve partimizin ölümsüzleşen 4. Genel Sekreteri Mehmet Demirdağ gibi bünyesinden çıkan eşsiz parti kadrolarına sahiptir.

raktığı şanlı bir mirasımız vardır.

Kuruluş kongremiz emperyalist-kapitalist sistemin sosyalizme karşı zafer ilan ettiği ve proleter ideolojiyi kuşatıp imha etmeye çalıştığı bir dönemin ürünüdür. Bu, ideolojik bir sınanma, örsle çekiç arasında yoğrulma demektir. Sınıf mücadelesinde iktidar perspektifiyle 28 yıldır edinilen deneyimin, güçlü bir adımdır Kasım 1992. Şimdi de düşmanın Halk Savaşı'mızı kuşatarak, yok etmeye ve zafer ilan etmeye çalıştığı bir dönemde, buna karşı Komsomol'da örgütlenmiş ve yetmişmiş partinin iktidar çizgisinin önder ve örgütleyicisi olan yoldaşların inançla, silahla, canla kurduğu barikata tanıklık ediyoruz. Bunun bize özel ve önemli bir sorumluluğu yüklediğinin farkındayız. Bunu iliklerimize kadar hissediyoruz. Bu sorumluluğu üstlendiğimizden, omuzlayacağımızdan yılgınlığa ve umutsuzluğa karşı, düşmanın zafer nidalarına karşı tüm silahlarımızı kuşanarak yoldaşlarımızın ayak izlerini takip edeceğimizden kimse'nin şüphesi olmasın.

Umudun ve direncin haykırışını kulaklarımızı sağır edencesine işittik, ruhumuzda benimsedik. Onu kuşanarak halk gençliğini iktidar perspektifiyle, Halk Savaşı çizgisiyle, MLM'nin ışıklı yolunda en yaratıcı şekilde örgütlenme iddiasını daha güçlü taşıyoruz. Taşla, molotofla, tüfikle diş ile tırnak ile direnişimizi büyütüp, halk gençliği ile kaynaşarak, sınıf mücadelesinde yaşanan sorunlardan korkmadan sorunların çözümle birlikte ortaya çıktığını ve onu keşfetmenin zorunluluğunu kavrayarak ilerleyeceğiz.

Gücümüz ve irademiz TMLGB 28 yıllık birikimle yolumuza ışık tutacak.

Önderimiz partimizin çizgisini daha güçlü kavrayarak, onun ihtiyaçlarına daha fazla yanıt olarak irademizi açığa çıkaracağız.

Ölümsüz yoldaşlarımızın şekillenmesinde sunduğu katkıyı sahiplenerek onların ideallerini daha yukarı taşıyıp, boşalan mevzilerini daha güçlü dolduracağız.

Kasım 2020

TMLGB MK"

olduğu gerçekler içinde yolunu bulmadan, kendisine ulaştırılan sonuçlar temelinde komünizmle övünme düşüncesine kapılan her komünist, böyle bir komünist son derece acınacak bir kişi olurdu." Komsomol'umuz kuşkusuz bu şekillenmesi sağlamaya çalışırken; yetersizlikleri, eksiklikleri zaafı ve halk gençliğine önderlik etmede başarısızlıkları vardır. Ancak bu iddia asla tükenmemiş, bu şekillenmesi sağlama anlayışı ve çabası terk edilmemiştir. Şimdi tam da içinden geçtiğimiz koşullarda gerçekleri kavramak, bu gerçekler içinde parti çizgisi ile yolunu bulmak ve halk gençliğini örgütleyip savaştırmak, hazır sonuçlarla yetinmemek ve en yaratıcı şekilde sınıf mücadelesi ile kaynaşma görevimiz vardır.

Komsomol'umuz, güçlü bir tarihe eşsiz bir birikime sahiptir. Ahmet Şahin yoldaşla ilk şehidini veren Komsomo-

Partimizin çizgisine sebatla sarılan Komsomol son süreçte gerilla savaşında ölümsüzleşen yoldaşlarımızın yetiştiği okul olmanın onuru, gururu ve sorumluluğunu üstlenmektedir. Derya Aras (Sevda), Haydar Arğal (Sinan), Cengiz İçli (Ünal), Gül Kaya (Nergiz), Mustafa Sarıca (Taylan), İlker Tezer (Yusuf), Fatma Acar (Dilek), Kinem, Yurdal, Cem, Çiğdem, Mahir'den Hasan Atas'a (Şerzan) Halk Savaşı'mızın en fedakar, en kuşanmış ve en bağlıları Komsomol'un içinden boy verip çıkmıştır. Ve partimiz MK üyesi Nubar, komutanımız Özgür ve gerillanın "tonmaestri" Deniz yoldaş TMLGB'de önderleşmiş ve partimizde bekleyen sorumluluk ve görevleri üstlenerek Halk Savaşı'nın kumandanları olmuştur.

Adını sayamadığımız daha onlarca ölümsüz Halk Savaşçısı ve parti kadromuzun Komsomol olarak bizlere bi-

Açıklamanın baş tarafı 24. sayfadadır.

edilmiştir. Düşman kuvvetleri 10 gün aralıksız süren hava bombardımanı sonucu alana yoğun önlemler ile kısmen girebilmiş ve operasyon alanını birkaç saat içinde terk etmiştir. Düşmanın saldırıları tüm T.Kürdistanı'nda yoğunlaşmaktadır. Saldırıları tüm gerilla güçlerini imhaya odaklanmıştır. Aynı tarihlerde Dersim Ahpanos Vadisi'nde HPG gerilla güçlerine yönelik kapsamlı bir operasyon düzenlenmiştir. Bu operasyonda HPG Komuta Konseyi Üyesi ve Dersim Saha Komutanı Yılmaz Dersim (İsmail Sürgeç) ve bir HPG gerillası ölümsüzleşmiştir.

Partimize bağlı gerilla güçlerimize yönelik operasyonun kapsamına dair etraflı bilgi daha sonra partimiz tarafından kamuoyuna açıklanacaktır. Verili koşullarda, ilk edindiğimiz bilgiler doğrultusunda Partimizin ve Dersim Bölge Komutanlığı'mızın üyesi Deniz yoldaşın operasyonda ölümsüzleştiği anlaşılmıştır. Partimiz, devrim ve komünizm yürüyüşünde ağır bedeller ödemeye devam etmektedir. En üst düzeyde savaş iradesini ve kararlılığını ilan etmekte, faşizmin imha savaşının Partimizi yıldırmasına savaşçısından kadrosuna kadar verdiğimiz şehitlerle barikat örülmektedir. Bu duruş, savaşı sürdürmede parti bileşenimizin kararlılığının, sınıf mücadelesinin sorunlarının üstesinden can bedeli bir mücadele ile gelme zorunluluğunun bir göstergesidir. Bir yandan savaş meydanında cenge dururken diğer yandan tüm kara bulutları dağıtacak, Halk Savaşı'nda sürekliliğin, tutunma savaşında zorunluluğun, ideolojik-politik-teorik düzeyde yoğunlaşmayla iradesi örgütlenmektedir. Kavgada düşen yoldaşlarımız, mücadelenin daralan olanakları içinde savaşta tutunma ve sürekliliğin hayati önemde olduğu kavrayışıyla mücadelenin olanaklarını genişletme ve partimizin yönelimini sebatla hayata geçirme tutumunu almışlardır. Bu tutum, üst düzeyde bir kavrayışa ve sahiplenmeye, tutunma ve sürekliliğin aynı zamanda parti çizgisini örgütlenme çabasına içkin olduğu bilinciyle donanmalıdır. Donanacaktır. Bu tablodan umutsuzluk ve yılgınlık değil, kararlılık ve süreklilik ısrarının, kan ve canla örgütlenme çabasının sahiplenilmesi ve yükseltilmesi çıkmalıdır.

Düşmanın saldırılarındaki hedefi çok iyi biliyoruz. "Baş edilmez"

bir güç olduğunu kanıtlamak, hiçbir savaş gücünün kendisini yenemeyeceğini ispatlamak, ölüm saçarak-bombalarını patlatarak-savaş makinasını çalıştırarak korku-umutsuzluk ve yılgınlık oluşturmak ve elbette zulmün sorun çıkarılmadan, rahatsız edilmeden, egemenliğini tehdit etmeden sürdürülmesini daha kolay ve etkin sağlamak.

Ama güçlü olanın haklı olmadığını bildiğimiz kadar zayıf olanın da hangi şartlar ve koşullar altında olursa olsun doğruluğunda bir eksilme olmayacağını çok iyi biliriz. Partimiz çok ama çok ağır bir saldırı altındadır. Halk Savaşı Mücadelesinin ana halkasına, kalpgahına, esas hattına düşman, yok etmek üzerine kodlanmış bir yönelim içindedir. Saldırılarına ara vermemekte, gerilla güçlerimizi gelişkin savaş makinalarıyla yok etmek istemektedir. Yaşanan saldırının boyutu çok yönlü, kapsamlıdır ve hiç kuşkusuz sadece askeri değildir. Asıl yönelim ideolojiktir. Yılgınlık ve umutsuzluğu büyütme, devrim ve silahlı mücadele çizgisinin beyaz bayrağı sallandırılmasını sağlamaktır. Tarihsel şartlar, ülkenin sosyal-ekonomik gerçekliği, halk kitlelerinin ihtiyacı, düşman sınıfların konumlanması ve sınıf mücadelesinin yürümek zorunda olduğu hat, bu çizginin KIZIL BAYRAĞI daha yükseltilmesi gerektiğini işaret etmektedir. Partimiz ise bunun kesin bir kavrayışına, kararlılığına sahiptir.

Şimdi faşist diktatörlük umudu kurşuna dizmek, parçalamak, yerin yedi kat dibine gömmek istemektedir. Oysa umut, inanç ve kararlılık gerçektir. Faşizmin ağır bombardımanı içinde silah elde dövüşerek tüm gümbürtüsüyle duyulmaktadır. Ve tüm ihtişamıyla, imha ederek yok edildiği düşünüldüğü noktada ekilen tohum olmaktadır. Umut ve inanç, kaçınılmaz olarak büyüyerek gelecek, devrimci mücadelenin ateşi içinde, fırtınası içinde güçlenerek çıkacaktır. Sınıf çelişkilerinin itimi, tarihsel şartların mayaladığı olanaklar, tüm gelişmeleri anlamamızı sağlayan diyalektik-tarihsel materyalist öğretisi, umudun, tarihin kapısını gümbür gümbür döverek tüm ihtişamıyla ezilenlerin ruhunu mutlaka kuşatacağını bize göstermektedir. Bu zorunludur. Zorunluluğun bu kavrayışdır ki bu saldırıları göğüsleme, bu saldırıları püskürtecek taktik-askeri-pratik-teorik-politik keşiflere bizi sürüklemektedir. Evet

tam da böylesi bir süreçte partimizi kuşatan ruhsal şekilleniş budur.

Yoldaşlar, Halkımız,

"Hüznün isyan olmuştur, çünkü;

Hüznün isyan olmalıdır"

Dersim Parti Komitesi ve Bölge Komutanlığı üyesi, Komsomol'un Merinos'u, gerillanın "tonmeisteri" ve Deniz'i, Cumhuriyet Sinan Oktulmuş yoldaş, 20 Ağustos 1983'de Mersin'in Tarsus ilçesinde Arap milliyetine mensup bir emekçi ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Henüz ortaokul yıllarında TMLGB ile tanıştı ve faaliyetlerine dahil oldu. Lise faaliyetinde Komsomol'un bir militanı ve Tarsus İlçe Komitesi'nin üyesi oldu. Komsomol'un Merinos'u, kısa sürede TMLGB üyesi oldu ve Çukurova Bölge Komitesi'ne kadar yükseldi. 2005-2006 yılında Komsomol'un gerillaya katılım kampanyasına yanıt olmuş ve 2006 yılında katılım göstermiştir. Sessiz ve derinden bir gözlemci özelliğiyle ciddi bir kavrayışa ve analiz yeteneğine sahip olan gerillanın Deniz'i, 2009 yılında partimizin üyesi olmuştur. 2011 yılında Beş kadın yoldaşın şehit düşmesinden sonra artan sorumluluğu omuzlamaktan geri durmamış ve bu tarihten 2017'de görevi Özgür yoldaşa emanet edene kadar Bölge Komutanlığı görevini yürütmüştür. Deniz yoldaş en zorlu dönemlerde sorunların üstesinden gelmeyi beceren, partiye güçlü bir şekilde bağlı olan, en önemlisi derin bir sınıf mücadelesi kavrayışı ile gerilla güçlerimizin seçkin ve partimizin çok değerli bir kadrosudur.

Deniz yoldaş, savaş alanında güçlü deneyim ve birikimi ile düşmanın birçok saldırısını boşa çıkarmayı başarmış, son beş yılda verilen kayıplar karşısında namlusunu daha sıcak tutmuş, sınıf öfkesini daha fazla bileylemiştir. Deniz yoldaş, 2016'da partide boy veren hizipçi anlayışın partiyi, çizgisini ve kadrolarını yıpratıcak her türlü saldırısı karşısında, partiye, çizgisine ve yoldaşlarına karşı güvenini ve bağlılığını pekiştirerek çıkmıştır. Kuşkusuz içerden bu ağır saldırılarla sınınanarak çıkan komünist irade, faşizmin yılgınlık yaratmaya içkin saldırıları karşısında daha güçlü ve sağlam bir konumlanışı da almıştır. Tüm ölümsüz yoldaşlarımızda olduğu gibi Deniz yoldaşta da bu irade, partimizin iradesinden beslenerek ortaya çıkmıştır.

Bu çelikten iradeyi aşındırmak kolay değildir. Bu irade ölümle sınanmıştır, tarih bilinciyle pekiştirilmiştir ve partimize büyük bir enerji olarak geçmiştir. Zira partimiz, içinden geçtiğimiz bu süreçte, yaşanan kayıplarda yılgınlığı değil daha fazla pekişmeyi, ideolojisine ve çizgisine daha fazla sahip çıkmayı iradeleştirmektedir. Bu irade daha güçlü savaşıma, daha fazla sınıf mücadelesiyle kaynaşma, Yeni Demokratik Devrim'e daha fazla bağlanma, şehitlerimizin boşluklarını daha güçlü doldurma iradesidir. Hiç kuşkusuz ki şimdi daha fazla deneyimliyiz, daha fazla inançlıyız ve daha fazla iddia ile donanmaya mahkumuz. Şimdi Halk Savaşı'mıza ve bir bütün gerilla savaşına yönelik bu imha saldırısını daha kesin ve kararlı şekilde göğüsleme kudretine sahibiz. Bunu sağlayacak ideolojik donanımımız, inancımız ve ölümsüz yoldaşlarımızdan devraldığımız kararlılığımız vardır. Hiç kuşkusuz silah elde faşist diktatörlüğe karşı savaşan tüm devrimci güçlerin iradesi savaşta kararlılığımızı pekiştirmektedir. İsmail Sürgeç ve tüm silah elde dövüşenler ve düşenler mücadeleyi büyütme gerekçemiz olmaktadır.

Yoldaşlarımız, partimizin iradesini ölümüne kuşanmış ve taşımıştır. Bunu anlamalı, kavramalı, tüm mücadelemizi bu gerçeklikle şekillendirmeliyiz. Partimiz bu iradeyi, eksikliklerini, zaafalarını savaşta sorunlarını gidererek, düşmanın bize yöneldiği ciddiyetten çok daha güçlü bir ciddiyetle düşmana yönelerek, iktidar perspektifini sağlamlaştırarak, parça parça iktidarın kuruluş rotasına daha güçlü sarılarak ilerletecektir.

**-CUMHUR SINAN OKTULMUŞ (DENİZ)
YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!**

-DEVİRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

**-FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA
BOĞACAĞIZ!**

**-KOMPRADOR-PATRON AĞA
DEVLETİNİ YIKACAĞIZ, DEMOKRATİK
HALK İKTİDARINI KURACAĞIZ!**

-YAŞASIN HALK SAVAŞININ ZAFERİ!

**-YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-
MAOİZM!**

**-YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML,
ÖNDERLİĞİNDEKİ TIKKO, TMLGB!**

TKP/ML MK-SB

KASIM 2020"

"Fırtınalarda, 'Deniz' Kadar Hırçınız!

Durulmayacağız, Öfkeyle Kabarak Kayayı Parçalayacağız!"

HABER MERKEZİ- ikk-online4.net sitesinde yer alan açıklamaya göre, TKP/ML üyesi ve aynı zamanda TIKKO Dersim Bölge Komutanlığı üyesi Cumhuriyet Sinan Oktulmuş (Deniz) 10 gün süren bombardımanda ölümsüzleşti. TKP/ML MK-SB'nin açıklaması şu şekilde;

"Türk, Kürt ve Çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımıza;

FIRTINALARDA, "DENİZ" KADAR HIRÇINIZ!

DURULMAYACAĞIZ, ÖFKEYLE KABARARAK KAYAYI PARÇALAYACAĞIZ!

En vahşi, en köhne, en barbar ve en tükenmiş gericilik korku ile en ileri, en güçlü, en son teknolojik silahları kullanarak imha için, yok etmek için, ömrüne bir saniye dahi katma iştahı ve arzusu ile saldırmaya devam ediyor. Buna karşı en ileri, en meşru, en eşitlikçi, en özgürlükçü ve en haklı gerekçelerle komünistler tüm PUSATLARINI tepeden tırnağa kuşanarak direniyor. Haksız ve köhnemiş olan faşist diktatörlüğün gücüne ve en ileri askeri donanımına karşı, doğru ve geleceğin temsilcisi

olarak ama zayıf güç olduğunu bilerek tarihin yıkıcı barutunu tüfeğine doldurarak sürüyor Halk Savaşımız.

Haziran, Eylül, Ekim ayında partimiz TKP/ML önderliğinde savaşan Halk Ordusu TIKKO güçlerimize yönelik operasyonlarda MK üyemiz Nubar, Bölge Komutanımız Özgür ve halk savaşçılarımız Şerzan, Rosa ve Asmin yoldaşlar ölümsüzler kervanına katıldı. Gerilla güçlerine yönelik operasyonlar ise durmaksızın devam etti. 30 Ekim'den 9 Kasım'a kadar Dersim Aliboğazı'nda Deniz (Cumhuriyet Sinan

Oktulmuş) yoldaş komutasındaki bir gerilla birliğimiz, kış hazırlığı faaliyeti içindeyken düşmanın yoğun saldırısına maruz kalmıştır. Düşmanın bölgede günlerce İHA, SİHA'ları kullanarak yaptığı operasyonlar, 30 Ekim-9 Kasım arasında savaş uçakları ve helikopterlerle kapsamını ve yoğunluğunu artırarak devam etmiştir. Bir tonluk Kazan Bombalarının bölgede gerillaya karşı ilk defa kullanıldığı ağır bir bombardıman söz konusu olmuştur. Bu şekilde Aliboğazı adeta tarumar

Açıklamanın devamı 23. sayfada.

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU, OKUT!

f yenedemokrasi1

@ yenedemokrasi1

t yeni_demokrasi1

🌐 yenedemokrasi10.net

✉ yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Umut Basım Yayımcılık Yönetim Yeri: İskenderpaşa Mah. Horhor Cad. No:70/4 Fatih/İst İletişim: 0212 534 54 76- yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20